

ἐν τοσούτῳ σεμνύνεται διὰ τὰς κατακτήσεις, τὰς ἐπὶ τῆς παρούσης δὲν ἔφερον κανένα ἀποτέλεσμα. Ἐγί-
της ἀπαθόνης φυσιογνωμίας των δὲν ἐφάνετο κανένα
σημεῖον παραχῆς· ἐξ ἐναντίας ἐπυμπέραινον ἀπὸ τὸ
μικρὸν ἔβογκωμα, τοῦ λαικοῦ των ὅτι ἡτάνοντο τὴν
ἔπαρσιν ἐκείνην ήτις προέρχεται ἀπὸ τὴν αὐδοκίαν
τῆς ουνειδήσεως διαν ἐκτελῇ τις τὸ χρέος του. Τὸ
ἔργον ἑκάστης φαλαγγος διώρκει μίαν ὥραν περίπου
εἰργάζοντο δὲ νυχθημέρην, καὶ διὰ κάπων ἀδιακόπων
κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι μέρος ὕδατος ἀπηκτον ἐφ' διου
τοῦ γειμῶνος·»

N. Δ.

ΑΓΡΙΑΙ ΝΗΣΣΑΙ. (1)

'Ακέγγωμεν εἰς Ἀγγλικὸν σύγγραμμα τὰ ἐρεῖς·
« Διετάχθη τὸν παρελθόντα χαιρῶν νὰ διαγρά-
ψω νέον σχέδιον διὰ τὸν ἐν τῷ κομητείᾳ τοῦ Πού-
χιγκαρι ἔξαιρον καὶ ποὺ τοῦ Ἐδγέρλευ. Μετὰ τὴν δια-
γραφήν, ἀπεφάσισα νὰ μεταφέρω εἰς νησίδιον κείμενον
ἐν μέσῳ τῆς καθαραικόσης τὸν τόκον ἔκεινον λίμνης,
νὰ ἀναγκαῖσον ὑλικὸν διὰ νὰ κατασκευάσω τὸ προσε-
γές ἔσπειργον τινᾶς οἰκοδομάς. Ὁ πάγος ἦτο
πυκνότατος, δὲ οὐρανὸς εὔδιος, καὶ δὲ βορρᾶς ἐπνεό-
λαβρος καὶ ἀδιάκοπος. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν
ἔργων μου, ἀποκιά τις νησῶν ἀγρίων, ἐμφωλεύου-
σα πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς λίμνης, εἴλκυτε
τὴν προσοχὴν καὶ τὴν περιέργειάν μου. Ἐκούσα πάν-
τος ὅτι αἱ ἄγριαι νησῖται ἀποστροφοῖς τὸν χειμῶνα
εἰς τὰς λίμνιας ή τὰ λιμνάζοντα ἔκεινα ὕδατα τὰ
μὴ προσβαλλόμενα πολὺ ἀπὸ τὸ ψῦχος. Ἐκλέγουσι
ἄρα τὰ θεριότερα μέρη· πρέπει δύνας νὰ δρολογή-
σωμεν δὲ προσπαθοῦται καὶ αὐταὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν
πῆδιν τοῦ ὕδατος. Καὶ αἱ ἀπόδειξιν διηγοῦμαι δὲ, τι
εἶδον ιδίοις ὀφθαλμοῖς.

Αἱ νησῖται ἡταν διηγούμεναι εἰς δύο φάλαγγας, τὴν
μὲν ἐνεργοῦσαν, τὴν δὲ ἐφεδρεύουσαν, καὶ ἀλληλοια-
δόχως μεταλλασσομένας. Η ἐνεργοῦσα εἰτήρχετο εἰς
τὸ ὕδωρ, ἐπληγίας ἐγγύτατα τὸν πάγον, καὶ πτε-
ρυγίζουσα ἀδιακόπως καὶ κινουμένη ὥνων κάτω τα-
χέως, συνετάρασσε τὸ ὕδωρ. Οὕτω πράττουσι ἐμπό-
δίζον τοῦτο νὰ πηχθῇ, ἐνῷ εἰς τὸ ὅπεναντι μέρος,

δὲ πάγος ἦτο τοσούτῳ στερεός, δύστε καὶ κορμοὺς δέν
δρων μεγίστων ἐδύνατο νὰ σηκώσῃ. Οσάκις αἱ ἐργα-
ζόμεναι ἀπηθίδιον ἄρινον φωτὴν δέξιαν καὶ παρευ-
θήσας, ὡς στρατιώτας ὑπείκοντες εἰς τὴν κλήσιν, ἐνήρ-
γετο ἀπὸ τὰ κοιλώματα τῶν βράχων ἡ ἐφεδρεία, καὶ
διεδέχετο τὴν πρώτην φάλαγγα. Παρετύρησα δὲ
πρώτου ἔργον τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ὕδωρ νησιῶν
ἦτο, τὸ νὰ κολυμβᾶται πλήσιον τοῦ πάγου, νὰ βυθί-
ζωνται καὶ νὰ τοὺς κατακερματίζωσι. Καὶ τὸ ἀδικο-
περγότερον, καρμία περίσταταις δέν ἵσχε νὰ τὰς ἀ-
πομαρύνῃ τοὺς ἔργους των τὸ σύριγμα, ἢ δὲ κρότος
τῶν χειρῶν τῶν ἔργατων, ἢ δὲ βολὴ λίθου ἐν μέσῳ τῆς
ἐργαζομένης φάλαγγος, ἀπίνα μόνα, καὶ ἀλλας πε-
ριπτώτες, ἥδελον ἀρέσσει νὰ διεσκορπίσωσιν αὐτὴν,

(1) Ἀ τρισπεπτικό. Οἱ ἀλληλες εἶχον πολλὰ δύομα
διὰ νὰ αμφίσσωσι τοὺς εἰδους τούς τα πεντέ· Ἐλαγος, βοσκά-
δας, φασκάδας, κολυμβίδας, κερκιθαλίδας,
καὶ οὐδέτερα. Ἀλλά, διὰ τίνος ἡ εὐθὺν διεκρίνοντο αἱ καθ' θ-
μός ἡ τοις ὁ παππεῖς; Βο τῇ ἀπορίᾳ μου, τὰς εἰδάσσεις ἀ-
γρίας νήσους· Σ. Ν.

1 ΑΥΓΟΥ.

1851.

ΤΟΜ. Β.

ΦΥΛΛΑ 33.

Η ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΝΛΙ Η ΟΧΙ.

Διήγημα.

(Ευτριγεία. Ιδε Φύ. 22. 32.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Η ἀναγγειλθεῖσα τὴν προτεραιαν ἱστορία.

Τὴν ἑκαύριον, πέρι τὴν ὥραν τοῦ δείπνου, ἔφασσεν
ὁ Ἄνδρες· ὁ συνταγματάρχης ἐπασχεν διληγότερον
ἀπὸ τὸν πληγήν του καὶ ἦτο ὡς ἐκ τούτου διληγότερον
μισθίνθωπος, ἢ δὲ Μαρία καὶ ὁ Πεντριγιός ἐφερού-
σεις τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὴν καρδίαν των τὴν συνήθη

Τὸν ἀνθρώπον, μὲ δοθέν
γωρίς οἵσιν καὶ ὑπεροφίαν, ἀκέρατος, γρυπτό-
ταπος, καὶ τούτων ἐνεκα θιωρεῖτο ὡς ὃν ἔκτακτον,
ἐγελεύει τὴν συνήθη αὐτοῦ θέσιν, εἰς τὴν μικράν αἱ-
θίστητι ἐνομίζετο ἐγ γένεις ὡς μωρὸς ἀνθρώπος, ἀπὸ

ΠΑΝΔΩΡΑ. Φύ. 1. 33

τὸν δποσὸν δὲν εἶχε νὰ ἐλπίζῃ τις πολλὰ πράγματα. Αὐτὸς δὲ μακράν τοῦ νὰ ταράσσεται ή γὰ ὅργιζεται ἀπὸ τὰς ἀνοητὰς τοῦ κόσμου· «'Πχουν δίκαιον, ἔλεγεν· οὐ βίος μου εἶναι ιδιότερος, τόσω χειρότερον ἢν τοῦτο τοὺς πειράζει. Αὐτὸλ ζῶσι κατὰ τὸ αὐτοῦ; δοκοῦν, ἀκολουθοῦντες τὸ φεῦμα τοῦ ποταμοῦ· κατευόδιον! 'Ἐνδιανται κατὰ τὸν ουρμὸν, τρώγουν, πίνουν κατὰ τὸν ουρμὸν, εὑρίσκοντες νοστιμώτατα καὶ αὐτὰ τὰ δοτρεῖδια· ἀνατρέφουντι τὰ τέκια των κατὰ τὸν ουρμὸν . . . χρίνουν, ἐπαινοῦν, ἐπικρίνουν κατὰ τὸν ουρμὸν, ποτὲ κατὰ πεποίησιν ἢ κατὰ τὴν συνείδησιν των· δὲν τοὺς κατηγορῶ διὰ τοῦτο, ἀλλ' αἱ μὲν ἀφήσουν θυγούν! »

πλᾶ, δσον καὶ τὰ ἐνδύματά του· δὲν εἶχε οὔτε δμάξες οὔτε ἵππους καὶ δὲν ἐδέχετο κάθημεν εἰς τὴν τράπεζάν του· δὲν εἶχετος Ἱργάτης ἐδαπάνα πλειστέρας ἀπὸ αὐτόν· δσακις δμως κατελαμβάνετο ἀπὸ τὸν οἰστρόν του, ἔφριπτε τὰ χρήματα μὲν τὸ πτυάριον· διπάνδρει τὰς γέας, τὰς ἐπροκίζεν· ἐξηγόραζε τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐργατῶν, καὶ ἐπλήρων δικηγόρους διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα ἀνθρώπων βλως διόλου ξένων. Ἐδαπάνα λοιπὸν πολλὰ εἰς ἀλλοτρίας ὑποθέσεις· ἀλλ' ἐνν ἀλλοις τις παρὰ τοὺς πέντας χωρίκους· ἤρχετο νὰ τὸν ζητήσῃ δανεικά, δὲν τὸν ἔθιδε ποτέ.

— Δὲν ἔχω, ἔλεγεν, ἄφετέ με.

— Είσαι τρελός, τὸν ἐλέγαν αἱ φίλοι του· δὲν ἔχετεις νὰ μεταγειρισθῇ; τὸν πλοῦτόν σου. Κτίσε οἰκίαν πολυτελή καὶ ἀνοικέ την εἰς τὸν κόσμον. Αἱ πράτισται τῆς πόλεως οἰκογένεια, οἱ ἐπιτημάτεροι ὅρχοντες θέλουν δράμει περὶ σέ. Θέλεις τίτλους εὐγενίας; δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τό εἰπῃς. Τί σε χρησιμεύει αὐτός δ πλοῦτός σου; Θ' ἀποθάνης καὶ δὲν θέτων πάροις μαζί σου.

— Οἱ λόγιοι αγοραί εἶναι λαμπτεῖς ἀτάνατοι οἱ Μαρβέλιοι.

— Οι λογοί σας είναι λαμπροί, απήντα στο Μαρβέλιος: άλλα δὲν μὲ καταπείθουν. Καὶ ἔπειτα είμαι δι-λιγότερον πλούτιος αφ' ὅτι νομίζετε· πρέπει νὰ σκονομήσω τὴν περιουσίαν μου· ὁ δδολάριος εἶναι δδολής, καὶ ἔχω χρείαν σύτοι.

— Μάλιστα, αλλά χρειάζομαι 6,000 φράγκων διὰ τὰ έξοδα της σινέτας μου, τὸ δὲ περιπλέον αὐγάκι

προστάτην !
— "Ελλα μαζί μου, τέκνον μου.
Τὴν παρέλαβε δὲ εἰς τὸ δυγμά του. ἐκάθισε πλη-

— Κανού, λαπού, ελεγεν αυτοῦ, σεν ειμαι λαπ-
μένος· ή ψυχή μου είναι πολὺ ήτυχωτέρα παρά άλ-
λοτε· άνάκω ηδη εἰς ἄλλον κόσμον· ή σύνυγός μου
καὶ τα τέκνα μου μὲν άκολουθοῦται πανταχοῦ· τόσοις
βλέπω· τούς δικιῶν· τούς δε· πειθῶν· Απεισέ με.

— "Ολ' αύτά είναι καλά, απέγνωσε δ Μαρβέλιος, ἀλλὰ προσειρένου λόγου περὶ νέας κόρης, προτιμοῦ τὴν ἀγαθωτέραν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐναρετωτέραν. Συγχροτήσας δὲ περιουσίαν λαμπράν, ἀπεφάσισε νὰ παριτηθῇ τῇ; ἐμκορίσεις καὶ ἀστραλίσεις τὸ ἀργύριον του, δὲν ήθέλησε τίποτε πλέον νὰ κάμη.

— Είσαι τρελός, τὸν ἔλεγον οἱ φίλοι του^{ού} μόδις εἶσαι πεντηκοντεύτης καὶ παραιτεῖσαι ἥδη τῆς ἐμπορίας! Τώρα μάλιστα, ἔχων τὴν ἀπασκούμενην ἐμπειρίαν, ἔπρεπε νὰ ἀποληφθεῖ εἰς τὰς ἀπιχειρήσεις σου πλέον παρὰ ποτέ.

— Καλά, καλά, άπηντα δ Μαρβέλιος, αλλά ούτω να φάγω τώρα τὸν ἄρτον τὸν δεκίον ἐκέρδησα, ένσω ἔχω σικόμη σδόντιας διὰ νὰ τὸν μακήσω.

Διεκδίδεται δέ μόνον εὐεργετῶν, καὶ πελλάξις οἱ

άνθρωποι τὸν ἀπῆγτων εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως Β... ζεταὶ δῆθεν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἔκπομπαν ἀντ-
ζητοῦντα τὸν πένητα ὑπὸ τὴν καλύβην αὐτοῦ. Ἡ τὸν βασιν, ἔβηξε πολλάκις μὲ ἀγωνίαν καὶ δὲν ἐκίνηθεν
ἐπαίτην τὸν ἐπικαλούμενον γονυπετῶς τὴν ἐλεογ- ἀπὸ τὴν θέσιν του.
αύην τοῦ διαβάτου.

Μίαν δημέραν ἐπειριπάτει εἰς τὸν βοτανικὸν κῆπον καθὼς συρβάινει πάντοτε τὰς θεριγάς χυριαχάς, πλήθος κέρτου περιεφέρετο· οὐ πό τὴν σκιάν τῶν δένδρων. Ο Μαρβέλιος ἡγάπα τὸν χαρόδευνον καὶ εὔθυμον αὐτούς, οὓς καὶ διατήσας τὴν συνδιάλεξιν ταῦτην παρατίθει.

τὸν δύλον ἀλλ᾽ ἀγηγέλλετο καταγίς καὶ σφρόδρος; — Ἐλα, γλήγορα! .. ἀνάβι, ἀνέκραξαν συνάμα
ἔπνεεν ἀνεμοῦ τὰ δένδρων ἐστίσιντο ως κλῖνες λεπτοί τὰ πάντε πρόσωπα τοῦ δράματος αὐτοῦ.

Ο παῖς δὲν έδίστατεν· ἀλλ' ὅμητας ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον καὶ ἔρων μεταξὺ τῶν κλώνων; Εγενετο-
ρχυτος ἐπὶ μικρῷ, ἐπειτα δὲ ἐπεράννη εἰς τὴν κορυ-

Ο Κ. Μαρβέλιος ἡτού δικίνητος· ὁ πάταγος τῇς ρήν τῆς ἐλάσης. Τὴν στιγμὴν ἑκείνην ἡ κατεπιγίτης α-καταγίδος δὲν τὸν ἐτάραξεν, τὸ θέαμα ἐκεῖνο ἔχεναν- πέβη φοβερό, τὰ δὲνδρα περοζέκρουσον πρὸς ἄλληλα με- τίας τὸν εὐχαρίστει. Μετ' ὀλίγον αἱ ὥραιαι δενδρο- φρικῶδη παταγον. Ο ποτὲ ἕστιγγε εἰς τοὺς βρυχίο-

στεγή^{τι} εμειναν δλως διόλου ἔρημοι. Ο ἄνεμος ἐσήκωνε σύννεφα κονιορτοῦ. Τὴν στιγμὴν ἑκείνην ἡ νέα πριγκίπησσα Αἰμιλία διήρχετο ἐν τάξι μίαν τῶν πλακγίων δδῶν παρείκοντο δ αὐτῇ δύο θαλαμηπόλεις φέροντες πολλὰ παράτημα, καὶ ἥκολούθουν δύο ἀξιωματικοὶ, οἵτινες δὲν ἐφρόντιζαν περὶ ἀλλευ εἰκῇ πᾶς γάς τοι τὴν λυγίζουσαν καὶ ἀνορθουμένην κορυφὴν, ἢ τις παρέσυρε τὸ ἀσθενές ἔκεντο διν εἰς τὰς ποικιλλας περιστροφάς τὰς ὅποιας ἐγχρημάτιζεν. Ο Μαρβέλιος ἐτρεμει, σι ἀξιωματικοὶ ὑπεγέλων, η δὲ νέα ἀναπήδεις ἀπὸ τῆς χαρᾶς του, ὅταν εἶδε τὸ κάλυμμα της εἰς τὰς γέρρους τοῦ παιδίος.

ντ προφυλάξων ἀπὸ τοῦ ἀνέμου τὰ κεστοῦντα τούς
πίλους αὐτῶν μαχρά πτερά. Αἴρνης πνεύσαντος τοῦ — Φθάνει μόνον νὰ μὴ τὸ σχίσῃ ὁ ἄδειος.
εἶπε καταληρθεῖτα ὑπὸ νέας ἀγρουγήας.

Δινέμου αφορδότερον, τὸ καλυμμα τῆς νέας ἀποσπάται καὶ πετῷ εἰς τὸν ἀέρα. Ήσκείνη ἐκπλαγεῖσα, τεί-

— Δόξα σοι ο Θεός, ἀνέρχασεν ἡ νέα, ἀπεργομένη ἐν βίᾳ διδύνω προφυλαχθῆ ἀπὸ τῆς καταγγέλσεως αὐτοῦ τὴν θύμην εἰς τὴν κορυφὴν μιᾶς ἑλάτης, ταλαντεύεται ἐκεῖ ἐπάνω διεκφανὲς, καὶ ὡς ἴστος ἄράγης.

— Τὸ κάλυμμα μου, τὸ κάλυμμα μου ἡ ἀνέκρα-
ξιν ἐκείνη, φέρετε με τὸ κάλυμμα μου· τὸ θέλω· ἡ
μήτηρ μου μὲ τὸ ἐχάρισε τὴν πρώτην τοῦ ἑτούς και-
καὶ εἴκητε διλεγχην ἐλεγμοσύνην. Εἰς τῶν θαλαμηγά-
λων τὸν ἔρριψε μερικὰ λεπτὰ, καὶ δι παῖς ουνάδας αβ-
τά, ἦνοιξε τὴν χειρα διὰ καὶ τὰ παρατηρήσῃ.

Ο Μαρθέλιος ποτέ δεν γνωρίζει το σημερινό του περιεργεία. Τό δύο λόγοι τον παίδες πρόσωπον, ή γενναιότης του, ζει τα περιστατικά του δράματος αυτού, τὸν είχαν

— Τὸ θεῖον ὅτι μείνω ἐδῶ ἔως γὰ τὸ ἀναλόσθω, συγχινήσει, καὶ ἡδὴ ἐλήγει νὰ τὸ δῆμη ἐπάνω του ἐπανελάμβανεν ἡ νέα καὶ τὸ δύματά της ἡσαν γεμάτα δάκρυα.

— ! Γένι σοι ἐδωκαν ; τὸν ἥρωτησεν.

Οἱ συνοδεύοντες αὐτὴν ἀνήσυχοι, στενοχωρημένοι, ὕψωναν τοὺς ὄφθαλμοὺς πρὸς τὴν ἐλάτην. Ὁ μὲν ἀστέναζεν, ὁ δὲ ἔτριβε τὸ μέτωπον· ὁ μὲν ἐκ τῆς ἀπότομίας τοῦ ἔπιπτε τὸν μακρινὸν τοῦ ἡδὸνο

πελπιστας του, ερροφει την νικοτινην του, ο σε επα-
μεν υπεριους χαιρετισμούς διὰ νὰ προδείξῃ ὅτι ή
ἐπιθυμια τῆς προγκηπίσσης ήτον ἀδύνατον νὰ ἐκπλη-
ρωθῇ.
— Ήγένετε κρατήσαρια, χώριέ μου.
— Ήγένετε κρατήσαρια ἐπιχνέλαβε στενάζων δ Μαρ-
βέλιος· διετυχές τέκνον! Επειτα δέ γεμίσας την

— Μὲ λέγετε ἀκαταπαύστως ὅτι εἴςθε ἔτοιμοι γειρά του λεπτῶν, τὰ ἔβαλεν εἰς τὰς χείρας του νὰ θυσίαστε τὴν ζωὴν σας ὑπὲρ ἐμοῦ· ἐγὼ δὲν οᾶς πατέδε, τὸ δποῖον ἀπορῆσαν διὰ τὸν πολὺν αὐτοῦ πλοῦ. Κητώ εἰμή γα διαβῆτε εἰς τὸ δένδρον αὐτό. Ἰδέτε τού, ἔφερε τοὺς μεγάλους αὐτοῦ δρυθαλμούς δὲτ μὲν πάντα τὴν καταπολεμήνατε, πάντα τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἀρχήν τοῦ πάντας ἀποτελεστεῖται.

πώς το καλυμμά μου παραφερεται εως χ εκεί, πόσον είναι εύκολο να καταληφθῇ. Κύριε ταγματάρχα, διμής ο γεώτερος τῶν ὄλλων, διπάγετε λοιπόν νὰ μὲ πιστοποιετε τὸ καλυμμά μου, ἐλέγεν γη Ἀλιμία κλασσα.

— Ήντις είναι δε το πατέρες σου;
— Δὲν έχω πατέρα πρό δύο έτῶν. Ό πατέρο μου
ήταν στρατιώτης καὶ ἐσκοτώθη εἰς τὸν πόλεμον. Η μή-
τηρ μου ἀπέθανε καὶ τὸ χωρίον μές δύν μὲν θέλει πλέον.

— Τὰ πάντα, εἶπε, θέλουν εἰσθαι ὑποτεταγμένα εἰς τὰ διαταγμάτα σας, ἐκτὸς μάτις καὶ μόνης κυρίας, τὴν δούσαν ἀγακῶ πολὺ, ἀλλα μόδις τὴν γνωρίζω. Εἴχα μεγάλας ὑπογορεώσεις πρὸς τὸν ἀκοδινότατον οὐρανόν της, τὸν ἀγαθὸν ἐφημέριον Βάλτερον. Ηεριουσίαν δὲν ἔγει κατέβη ἀπὸ μικρᾶς συγ-
θήτο καὶ δ. Κ. Οἰκονόμος τοῦ κτήματος, ἄνθρωπος ἀγαθὸς, ἀλλὰ τυπικὸς δπωρεῦν. Ἐκαστος ἐφίλοτεροῦτο νὰ φανῇ διμιλητεύς, καὶ δὲ μὲν οἰκονόμος ὡμίλει περὶ τοῦ κτήματος, δὲ δὲ Κορφάδος περὶ τῶν ταξιδίων του, δὲ δὲ Κ. Βιττέρου θεωρεῖται ἀμροτέρους διὰ τῆς Ιλαρόπητος τοῦ πνεύματος της.

Ο Καρβόδος εύχαριστείτο τόσον από την Νέπυ-
του, ώστε έγραψε, πρὸς τὸν τραπεζίτην Σμίδιον, έ-
πιττολὴν ἐκφράζουσαν Λωηρότατα τὴν εὐγνωμοσύνην
του. « Δέν ἐπιθυμῶ, ἔγραψε, νῦ λάβω δὶ’ ὅλης τῆς
Λωῆς μου ταλαρτέαν τύγην. Είμαι εὐτυχέστατος.

Ο Καρδιάδος δὲν είχε τί ν' αντιτάξῃ εἰς τὴν αἴρεσιν ταύτην, καὶ εἰμι πορθοῦμεν μάλιστα οὐτε εἰπωμεν, διότι εὔχαριστήθη, διότι ἔμελλε νόο εὑρηταί εἰς τὴν ἐρημίαν ἐκείνην γυναικά δυναμένην οὐ περιποιηθῆ αὐτὸν οὔσον αἱ γυναικες μόνον θήξειρουν οὐ περιποιηθῶσιν.

διότι μὲ δέδωκατε ὀφειλήν νὰ φανῶ χρήσιμος, καὶ θέλω τὰ δύτι φανῆ τοιούτος, ἀμα γνωρίσω καλῶς τὰ καθήκοντά μου. Οἱ ἀνθρώποι εἶδω εἶναι ὅγροι, καὶ οὐδὲς ή φύσις τῆς χώρας, τὴν ὁποιαν κατοικοῦσι. Μὲ πάσην εὐχαριστηγιν θέλω τεս; Ιέχμεράτε ο δίλγον!

Λύτρων ἐκείνης τὴν ἔδομαίδια, δ. Κ. Βαλλενρόθης και δ. Καρδινάς μπήγαν εἰς τὸ περὶ σὸν δάχτυλον ἀπό την Ἐλπίζω νὰ εὐχαριστήσω κατὰ τοῦτο τὸν Κ. Βαλλεν-
ρόθην. ο

Αλλὰ τὰ ἀνθη γλυκόφα μαραίνονται, καὶ ἡ χαρᾶ δὲν διέμενε πολὺν χαρδὸν εἰς τὴν χαρδίαν -οῦ Καρφού. Τι Κ. Βαλτέρου τὸν ἀτήγγειλεν διε τὴν χώραν, τοῖς δόσοις πεισίενεν ἐντὸς διλγού τὴν ἄπειδην. Ήτο

Ο είκος τού χαρίσου τού κτήματος ήτο καλῶς
τοποθετημένος ἐν μέσῳ χήρου, ἐπὶ λόφου ὑψούμενου
(προσέπιον τοῦ ἄλλου νομού) αἱ ἀποθέματα
της, οὐδέποτε περιεργάτης οὐδέποτε τηρητής. Μετο-
δέ ή κόρη αὐτῆς εἰς τὴν γείτονα πόλιν, παρὰ την ουγ-
γενεῖ.

Μιαν ἐπέραν ὁ Κορφάδος ἔκανήρχετο ἀπὸ τεῦ δάσους, ὃπου εἶχεν ἐπιστατήσει εἰς τινὰς καταμετρήσεις· ὅδε οιν, ἀπόγυντην ὅχημα περιέχον δύο χωρίας, καὶ ἐπανερχόμενον ἀπὸ τοῦ γωρίου εἰς τὴν πόλιν. "Οταν δὲ εἰδῆνες εἰς τὸ ἑστιατόριον, εὗρε πλησίον τῆς Κ. Βαλτέρου καὶ τοῦ σίκουρδου, νέαν χόρην δεκαέξι ἐτῶν περίπου, μελαγχρινήν, ἔχουσαν πρόσωπον εὐρὺς καὶ βλέμμα θελκτικώτατον... Ὁ Κορφάδος ἐπροξκύνησεν εὐλαβῶς, ώς φίθελε πράξεις ἐγώπιον τῆς θεότητος· ἡ δὲ καλὴ ξένη, ἐρυθριώτα δικαιοῦν, τὸν ἀπέδωκε τὸν

⁷ Ήτο δέ γυνή Ζωρῆ καὶ ἐμβρεύθησε συγγερόνως, χαιρετίσμον του.
τεραπονοῦσσης περίπου. Έγνωσε τὴν κακίδειρα την
Σάς συνιττώ τὴν κέστη μου Ιωταφίκαν. εἶπεν Ε.Κ.

Βαλτέρου.

ουν φλεμμα της, ένεφανον, ότι έδοκιμασε τάς πικρίας τοῦ βίου. Ἐνώπιον τῆς οὐδεὶς ἐφάνετο ἔνος. Ἐκ περιθῆς ἀπετηρίας, ὁ Κορέαδος ἔγραψε μετ' αὐτῆς δως ἀν τὴν ἐγνωμόνικη πρὸ γρόνων. Τὸν ἑπεικὲ τὴν οἰκίαν, τὰ περίχωρα, τὸν ἐδίδαξε τὰ καθήκοντα τῶν διερδρῶν ὑπερετῶν, ἐνὶ λόγῳ, τὸν ἐμύνην εἰς ὅλα ὃσα ἔπειπε να μάθῃ.

Ο ἀνθρώπος συνειδίζει τὴν ἀστρημάτων | διατί να μή συνείσῃ τὴν καλλονήν; Ἀλλὰ πολλαὶ παραγόθεον ἐβδομάδες; καὶ δι Κορέαδος δὲν εἶχεν ἔτι συνειδίζει τὴν Ἰωαννίναν, ἡτις ποτὲ δέν ἦτο ἡ οὐδὲν δύο ἥμέραις κατά συνέγειαν, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἀνόμικες; οὐ μεταβαλλεται. Ο Κορέαδος ἔτοι πρὸς δῖλους τοὺς σιθιώπους τῆς οἰκίας φιλόφρων, κοινωνεῖς, καὶ αὐ-

« Εὐχαριστώς ελπιζοεὶ τις γὰ συῆση μετά τῆς τοι ἐπίσης; τοιοῦτοι πρὸς οὐτὸν ἀδεικνύοντο» πρὸς γυναικὸς αὐτῆς « εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Κορέσθος ἐντὸς δὲ τὴν Ἰωαννηφίαν δὲν κατώρθων νὰ φερθῇ δροιώς, ὅλιγων ἡμερῶν, καὶ δέν ἐννόει διατέλει οὐκέτι δ. Κ. Βαλλευρθ-¹ Αν καὶ ζῶντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, ἀν καὶ ταῖς ἐθίσεις τοσοῦτον οὐδειώδη τὴν αἰρεσιν ταύτην, ζῶντες πολλάκις μαζί, ησαν ἐπίσης ξένοι πρὸς ἄλλην δροιαν κατ' ἀρχάς δ νέος μης ἐφοβήθη ὅλιγος, λήλους, δσον τὴν πρώτην ἔσπερον. Ο Κορέσθος συ-

» Τῇ ἀληθείᾳ, ή μετά τῆς γυναικῶν αὐτῆς συνοι-
κήσις εἶναι εὐχάριστος ». εἰπε καὶ ἔσωτὸν ἐντὸς φί-
γων ἀβδομαδίων, ἐντὸς τῶν διοιών συνελθεῖσε τὸν γένον
αὐτῶν βίον. Π. Κ. Βαττέρου τόν ἐνέγκει: εἰλεκτρίνες
σεῖναις καὶ ή ὥρα καθ' θή, πρωὶ καὶ βράδυ, τελειώσας
τὰς ὑπολέσεις του, ἤρχετο νὰ καθῆῃ εἰς τὴν τράπε-
ζαν, ἐθεωρεῖτο εύτυχης ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι τότε μόνον
ελθεῖε τὴν κυρίαν αὐτήν. Εἰς τὴν τράπεζάν παρεκά-
μψιλοι εὐχαρίστως μετ' αὐτῆς, διότι εὔρισκεν ὅτι
εἶγε πνεῦμα καὶ ἀφέλειαν συγχρόνως· ὅτιδεν εἶγε
ἄξιωσιν τινα, σύτε προσποίησαν· ἀλλ' ὅταν ἐλά-
λει μετ' αὐτῆς, ἐνόρμιζεν διὰ τοὺς ἐχώριζε διάστη-
μα ἀνυπέρβατον. Ἡ Πιωσηρίνα ἐδάχετο πάντα φιλο-
φροντιστατά, ἀλλὰ πρὸς τὸν Κορράδον εἶχε κάνει
τε ὀλιγάτερα νὰ εἴπῃ πράγματα, καὶ τόσον ὀλί-
γη ἐφανιετο, ἵναοντας τὴν διακριτική ταῦτη, ὅπερε

πολλάχις ἐξέφραζεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μητέρες, ἐννοεῖται δτι αἱ κόραι των δὲν τὸ οἵκουραν συνδεθῇ στεγώτερον μετ' αὐτοῦ. καλήτερον. "Οταν τὰ καινούρια φορέματά των ἔτρυ-

« Ἡ ζωὴ εἶναι ἔδω πολλὰ δηλητα, ἐλεγε καὶ πῶν κατὰ πρῶτον, αὐτοὶ ὄφιναν τὴν τρυπαναν με-
έκυτὸν δὲ Κορφάδος· μετενόησα διότι, ἔδεχθη τὴν γαλώνη μέχρις εὖ τὸ κακὸν ἀπέβανεν ἀδίόρθωτον
ὑπεροείσαν ταύτην. » Διὸν ἐπειδύμει δύως καὶ νὰ μὴν θέμεν τὰ φορέματα ἐκεῖνα ἐγγέρασκαν προσφρως. Πρὸς
τούτοις ἤσαν ἀκάθαρτοι, καὶ ἡ ἀκαθαρσία τῶν συνε-
πήγετο δῆλα τὰ αἰσχρὰ μάτης ἐπακόλουθα . . . τὰ

Ἐροῦετο ἐξ τόσω μᾶλλον τὴν πλῆξιν, ὅσῳ ποτὲ δὲν τὴν ἥσθανθε. Ἡδη τὸ κτήμα ὅλου εἶχε καταγετρηθῆν, καὶ ὁ Κορέαδος ἔβαλλεν εἰς πρᾶξιν δῆλα τὰ παραγγέλματα τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ἐκτίσε συγολείου, ἐγκαθίδρυσε τὸν οἰκονόμον· ἤθελε πολὺ νὰ ἀλλάξῃ τὸν ἐπημέριον, εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ δποίου ἡλπίσει πατ' ἀργάς οὐκ δίλγον ὡς πρός τὴν ἥσθικὴν τῶν χωρικῶν βελτίωσιν ἀλλ' ὁ καλὸς αὐτὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἐκεπλήξου τὸ ἔργον του παραπάντας τοὺς κανόνας τοῦ δεῖθον λόγου καὶ ἐφρόντιστος εἰδους νοσήματα. Διότι τὰ ῥάκη καλύπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς ποταπωτέρας ἔβεις καὶ τὰς ὄδλιεστέρας κακίας, ἀπειροὶ δὲ ἀποτρόπαιαι πράξεις πηγάδουσιν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἀγκώνος τεύπης! αἱ ῥητορίαι τοῦ χωρικοῦ ἐφημερίου δὲν ὕρκουν διὰ νὰ ἔκριώσωσι τὰς κακίας ἐκείνας· ἀλλὰ καβῶ; εἰς τὰς ἀνωτέρας τῆς κόινωνίας τάξεις αἱ ἀρεταὶ τῶν γυναικῶν πραΐσουν τὰ ἥθη τῶν ἀτθρῶν, εὕτω καὶ εἰς τὰ χωρίον ἡ ἥδικη μεταρρύθμισις ἐπρεπεν ἀπὸ τῶν γυναικῶν νὰ ἀρχίσῃ.

Οιτού τούλαχιστον ἐσκέπτετο δὲ Κορδάδος· ἡ πρώτη αὐτοῦ ἰδέα ἦτο νὰ συστήσῃ σχολεῖον ἐργατικού τῶν κορασίων, ἀλλὰ ἡ ράπτρια, φοβουμένη μῆπως γάσπι τὸν ἐπιούσιον ἀρτὸν τῆς, δὲν ἤθλησε νὰ διελέγῃ τὴν τέχνην τῆς. Ἡ αὐτούγος τοῦ ἐφημερίου, ἀν καὶ διούχος της ἀπένεικε δημοσίᾳ πολλοὺς ἐπαίνους εἰς τὴν ἴδεαν τοῦ Κ. Δικαστοῦ, ἐπρορασίσθη δὲν δὲν ἔχει καιρὸν νὰ διχολιθῇ περὶ τὴν ανατροφὴν τῶν κορασίων. Τὴν δὲ ἀκόλουθον κυριακὴν κατηγέλθη ράγδαίς απὸ τοῦ ἄγνωστος κατὰ τῶν αἱρετικῶν, τῶν ἀναθαπτιστῶν, τῶν ἀλέων, τῶν ἀρειανῶν, διοι ἥθελον νὰ καταστρέψωσι τὴν θρησκείαν ἐκ βιθύρων διὰ τῶν καλουμένων παρ' αὐτῶν ἥθικῶν ἀναμορφώσεων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ κτήματος ἐκείνου εἶχαν πολλὴν μὲν τὸν ἔφημέριον αὐτῶν ἀναλογῶν· ἡ θητοκεία των συνιστατο πολλὺ διλγώτερον εἰς τὴν πόση τὸν Θεόν ἀνέτειν ἢ εἰς τὸν ἀπὸ τῶν διαβόλου σόδον. Ήσει δὲ

αράκη, η εις τον αυτον ουν σεκουνον, γραπειν, την οἰκιακήν καὶ ἀγροτικήν οἰκουμενίαν, ἡκολούθουν τὰς ἔξεις τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγοντες ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν τοῦλόγιστον ἐπίσης ὡς καὶ αὐτοὶ φρόνιμοι· θεοὺς διέμενον ἀπαντες πτωχοί, ζῶντες ἀπό γεωργί- λων καὶ φρεατίνου θεᾶτος, εἰς οἰκίας δυσώδεις, ἐν μέτρῳ κατεσκληρότων βιῶν καὶ παιδῶν δυκενδυτῶν· ἀριλόφρονες καὶ δόλιοι πρὸς τοὺς ξένους, ὑποχριταῖ πρὸς τὸν ἐρημέριον αὐτῶν, ἐρπογτες ἐνώπιον τῶν κυ- ρίων των, πρὸς ἀλλήλους δὲ φίλονεροι, ευκοφάνται, ὑπερήφανοι καὶ φευσται· τοιαῦται ἦσαν αἱ ἔξεις των

‘Ο Κορφάδος ἐνόσησε μετ’ διλγοντὸς ὑπος τὸ ὄπειδον
ἐπερπετε νὰ λάβῃ μὲ τοὺς γεννάδας αὐτοὺς ἐψυλάζισε
τίνας διὰ τὰ πραχθέντα ὑπ’ αὐτῶν ἀμαρτόματα, καὶ
ἔγκατα τοὺς ἐνέπιενται αὐτῶν τοὺς αὐτὸὺς σέβους.

“Αμα δέ γενομένου τούτου, δέν ἐδυσχολεύθη νὰ βά-
λη εἰς πρᾶξιν τοὺς σκοπούς του· κατ’ αρχὰς ηδέηρος

νὰ τοὺς καταστήσῃ εὐχήμους ὅπως οὖν, διότι ὥμοι-
αῖον ἐπαίτας, τοσοῦτον τὰ ἐνδύματά των ἦσαν κα-
τατρυπημένα· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐνθυμῆθη τὴν ἀνατροφὴν
τῆς ὅποιαν διεβάσμιος αὐτὸν θετὸς πατήρ τῶν εἴχε-
δώσει, καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀξιολόγου ἔκεινον γέρον-

τοι. Εἰς τὸ χωρίον ὑπῆρχε μία μόνον ράπτρια, οὐ-
δεμία δέ ἀλλη χωρική ἦσεν εὐρε τὰ μεταχειρίστεαι δ-
πωσούν ἐπιτηδείως τὴν βελόνην. Καὶ θει ἡγνόσουν αἱ
» Διας εἰσοδοις στι, καὶ οὐ μετριασμένη εί-
» Πρωτευόντης τὴν 14 τῆς πρώτης σελήνης (1
» Φεβρ.) ὁ Μεγαλειότατος αὐτοκράτωρ ἀνεγκάρη
2

ΤΑΟ - ΚΟΥΑΓΚ.

» διὰ τὴν μεγάλην ὁδοικορίαν, ἀναβαίνων δράχοντα καλῶπι πλέον διὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου ὄντος. Ἐάν ποτε ἐρωτήσῃς κάτοικόν την τῆς Κίνας ὅποιον εἰς τὸν πόλεμον τῆς σικογενείας τοῦ βασιλεύοντος, πρὶν σὲ ἀποχριθῆ στρέφει τὰ βλέμματα περὶ αὐτὸν φοβούμενος μὴ τὸν ἀκούσῃ πάντες.»

Καὶ τῷντει, τοσαῦτα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἔξουσιον οἱ αὐτοκράτορες τῆς Κίνας, τὸ Κράτος αὐτῶν εἶναι τοσούτῳ ἑκτεταμένον, ώτε οἱ ἀμαθεῖς ὑπῆκοοι των δὲν πρέπει ἴσως νὰ καταριθῶσι πιστεύοντες ὅτι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν μεθίστανται, ὡς δὲ προφήτης Ηλίας, εἰς οὐρανόν.

Ἄλλα καὶ ἡμεῖς ἔαν ἐπρόκειτο νὰ κρίνωμεν ἐκ μόνων τῶν δύο τοιτων διδομένων περὶ τοῦ μεγαλείου ἀρχηγοῦ τινος ἔνους, δὲν ἥθελομεν βεβαιωθεῖστασεις νὰ διμελογήσωμεν, θεῖ δὲ τῆς Κίνας είναι δὲ πρῶτος μεταξὺ ἔλων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν γεωτέρων ἡγεμόνων διότι, οὔτε αὐτὸν τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος, ἕπι τῆς λαμπροτέρας του ἐποχῆς, ὅτ' ἐπέβαλλε τοὺς νόμους αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, τὴν Μαυριτανίαν, τὴν Ισπανίαν, τὴν Γαλατίαν καὶ τὰς Γερμανικὰς ἐπαρχίας, δὲν πειρείμενος τοσαῦτην ἑκατονταριῶν γῆς ὅσην ἡ Κίνα. Άλλα καὶ σήμερον, δὲν ἀριθμός τῶν ἀνθρώπων τοὺς δύοις δὲ τὸν Ἀγγλικὸν κολοσσὸς διοικεῖ διά τῆς ἀκταπαχήτου τριτανῆς του, καὶ μετ' αὐτῷ; τὰς τελευταίας κατακτήσεις του κατά τε τὴν Κίναν καὶ τὰς Πινδαῖς, δὲν ισοδυναμεῖ οὐδὲ πρὸς τὸ τρίτον τῶν κατοίκων τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου.

Ψάνθιμος σταθμίσωμεν τὸ μεγαλεῖον ἡγεμόνος τίνος διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ δύοτα πράττει, διὰ τοῦ ζῆλου του ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν γραμμάτων, τῶν ἡθῶν καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ διὰ τῶν παραδειγμάτων τῆς τιμῆς, τῆς ἀφίλοκερδείας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς νόμους ἀγάπης. διὰ δὲν πρὸς τὸν λαόν του, τότε οἱ αὐτοκράτορες τοῦ ἀπέραντου Κράτους τῆς Κίνας πρέπει νὰ πυγκαταριθμηθῶσι μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων ἑκείνων οἵτινες, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ κατὰ διαφόρους τόπους, διέπερψυν εἰτε ἐπὶ κακίᾳ εἰτε καὶ ἐπὶ πρετῇ. ἀκολουθοῦντες ἀκλῶς τὰς δρμάς τῆς ψύτεως. Ἀπὸ τοῦ Φου-Χί μέχρι τοῦ Ταο-Κουάγκ, μότινος τὴν εἰκόνα δημοπιεύμενη ἐνταῦθα κατὰ τὸ πρωτότυκον τὸ ἀνά χείρας τοῦ γνωστοῦ πατὸς ἡμῶν Κ. Λαγγενέ, παλαι μὲν πρέσβεως τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις, μετὰ ταῦτα δὲ ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐν Πεκίνῳ, ἐβοσίλευσαν διακότοις ἐδδοκήκοντα αὐτοκράτορες, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι ἦσαν τυραννικοί, οὐκοροὶ καὶ διεθεαρμένοι.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κίνας, θεωροῦντες τοὺς αὐτοκράτοράς των ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ οὐρανίου βασιλέως ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς λατρεύουσιν ὡς ἄλλους θεούς. Ιδοὺ διὰ τέ τοὺς ὄνομάσιους οὖν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀρχηγῶν προσιωνουσί. Ἐντεῦθεν πηγάδει καὶ ἡ ἡρακλεῖτης αὐτῶν, δοσονταῦται καὶ ἀν διτον.

Όταν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Κίνας ἀναβαίνωσι εἰς τὸν θρόνον, ἀποβάλλουσι τὸ δνομέ των, καὶ λαμβάνουσιν διὰ αὐτοῦ ἄλλο σημαντικὸν ιδέας τινός. Οὕτω π. χ. Ταο-Κουάγκ, σημαίνει ὅτι ἐλαμπροί. Ἀλλοι πρὸ αὐτοῦ ὄνομάσθησαν νόμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἀρεγαλάμωκοι, δικαιοσύνη ἀπόλυτος καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐδὲν αὐτοῖς οἱ γονεῖς των δὲν ἔχουσι τὴν ἀδελαγή τοὺς ρυζιάν τεὺς Αἴγυπτίους, ἐφεύρεται τῆς γέωμετρίας,

ποτε ἐρωτήσῃς κάτοικόν την τῆς Κίνας ὅποιον εἰς τὸν πόλεμον τῆς σικογενείας τοῦ βασιλεύοντος, πρὶν σὲ ἀποχριθῆ στρέφει τὰ βλέμματα περὶ αὐτὸν φοβούμενος μὴ τὸν ἀκούσῃ πάντες.

Οἱ ἡμέτερος Ταο-Κουάγκ ἐγεννήθη τὸ 1780. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ βίου του ἔζησε σχεδόν ἀγνωστος, δῆμοι μόνον δέστι ήτοι δευτερότοχος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ φύσις ἐφάνη φειδωλή πρὸς αὐτόν ἀλλὰ περὶ τὸ 33 ἔτος τῆς ἡλικίας του, φανέσαις παντοδύναμόν την εὐνοῦχον τοῦ πατρός του, διότι συναρποίσας περὶ τὰ ἀνάκτορα πλήθη πολλά, ἐπροσπάθει τοῦτον μὲν νὰ σρόζῃ, νὰ σφετερίσῃ δὲ αὐτὸς τὸν θρόνον, ἀπέκτησε φίλην πολλήν, καὶ εἶκυσεν ιδίως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πατρός του. Ἀνηγορέθη δὲ αὐτοκράτωρ τὸ 1820 ἀποθανόντος τοῦ πρωτοτόκου ἀδελφοῦ του.

Οκτὼ ἔτη μετὰ τὴν ἀνάβασιν του εἰς τὸν θρόνον, ἐξερήμην ἐπανάστατος φοβερὰ κατ' αὐτοῦ. Μετὰ πολλὰς μάχας, ἐθριμέψευσαν ἐπὶ τέλους τὰ στρατεύματά του, καὶ δὲ πρηγγήδες τῶν ἀκοστατῶν Σινγκρήνεις κατεδικάσθη. εἰς τὸν διὰ τοῦ πυρὸς θάνατον. Βιώη λοιπὸν ζῶν, καὶ η κόνις του ἐξέριθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ του ρέοντος; διὰ τοῦ Πεκίνου. Ή αὐτὴ ποιήη ἐπεδίλθη, κατ' ἐρήμην δύως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν συγγενῶν του μέχρι τοῦ ἐνάτου βαθμοῦ διότι, κατὰ τοὺς δρόους τοῦ ποιηκοῦ κώδηκος τῆς Κίνας, οἱ συγγενεῖς τῶν βασιλοκτόνων ἡ τῶν ἀκοστατῶν κατὰ τῆς βασιλευούσης σικογενείας τιμωροῦνται διὰ θανάτου, καὶ ἀν δὲν ὅσι συναίτιοι, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἀνεκαλύψαντος τὴν συνιωστίαν.

Η βασιλεία τοῦ Ταο-Κουάγκ θεωρεῖται ἀξιοσήμιοτος διότι ἐπ' αὐτῇς συνέβη ἡ πρώτη ἐνοπλος συμπλοκὴ μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Κίνας. Όλοις ἐνθυμούμενοι τὸν πόλεμον τὸν δύοτον ἐπροκάλεσαν οἱ Ἀγγλοί πειμένοντες νότιοι εἰσάγωσιν δύοις εἰς τὴν Κίναν, καθ' ὃν κατετέρπωσαν τὸν στρατὸν τοῦ Οὐρανίου αὐτοκράτορος, καὶ ἐκρύβευσαν τὴν ἀπέραντην νῆσον Χαργκόκη, τὴν δοκίαν κατέκλυσαν ἐκτοτε. Πολλοὶ λέγουσιν διὰ τὸν αὐτοκράτωρ δέν ἐμέθε πώποντες τὴν ἡτταν τῶν στρατευμάτων του.

ΑΛΒΕΑΝΑΡΧΙΑ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΠΟΛΕΩΣ.—Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΣ.

(Συνέχεια. Ιδε Φυ. II. 32.)

Αἱ μαθηματικαὶ καὶ ἀστρονομικαὶ γνώσεις, αἱ λαογράφισαι τοιούτον τὴν Ἀλεξανδρείαν ποσῶς δὲν εἴναι, διὰ τοῦ λέγουν, κληρονομία ἡ Κλαβεν αὐτῇ παρὰ τῶν ἀγιαστηρίων τῆς Αἴγυπτου· οἱ δοχαῖοι ἐκήρυξαν τοὺς ρυζιάν τεὺς Αἴγυπτίους, ἐφεύρεται τῆς γέωμετρίας,

διότι αἱ πλημμύραι τοῦ Νείλου καθίστων ἀναγκαῖδν
τι τῶν ἰδιοκτησιῶν ἀκριβές, καὶ συχνάκις ἐπικινούμε-
νον· ἀλλ' ἡ γεωμετρία αὕτη περιοριζομένη εἰς τὰς
πρακτικὰς ἔργασίας τῆς χωρομετρίας, οὐδὲν εἶχε
καίνον μετά τῆς ἐπιστήμης τῆς σπουδᾶξομένης εἰς τὰ
σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας· δὲν βλέπο-
μεν νὰ ἔφερεν αὕτη τοὺς Αἰγυπτίους εἰς ἀνακάλυψιν
τινὰ οἷα ἡ τοῦ τετραγώνου τῆς ὑποτενούστης, μεταξὺ
τῶν πολυαριθμῶν εἰκόνων τῶν κατακαλυπτουσῶν τὰ
μνημεῖα οὐδὲν εὑρίσκεται διμοιδέαν ογκῆμα τῆς γεω-
μετρίας. Σάν τις τῶν ἱερῶν ἐκείνων ὃν τὰ ὄντα
ἀναγινώσκομεν γεγραμμένα εἰς τοὺς τάφους των ἦ-
γεωμέτρης; δὲν θὰ ἔμενεν ἐπὶ τινος τῶν τειχῶν τοῦ
τάφου του ὅπου συνήθως ζωγραφίζουν τὰς ἐπὶ τῆς
ζωῆς ἔργασίας τοῦ ἀποθανόντος εἰκὼν τις τῶν σπου-
δῶν του, σημείον τι τῶν ἀνακαλύψων του, ὡς δὲ Ἀρ-
χηγῆθης ἔχαραξεν ἐπὶ τοῦ μνημείου του τὴν σχέσιν τοῦ
κυλίνδρου πρὸς τὴν στράβον, ὅπερ εἶδεν δὲ Κικέρων εἰς
Συρακοῦσας; Μὲς δὲ τῇ γεωμετρίᾳς οὐτῷ καὶ τῆς ἀλ-
γέρδρας οὐδὲν ἕγνος σώζεται παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ
ἴως διοι νὰ εὑρεθῇ, πρέπει νὰ ἀφῆσται εἰς τὸν Διο-
ράφνην τὴν τιμὴν τῶν θεωρημάτων του, καὶ νὰ ἀνα-
γνωρίσωμεν δὲι εἰς τὴν ἀλγερίαν, ἔκτος τοῦ ὄντος
τοῦ ὅπερ εἶναι ἀραβικόν, πᾶν τὸ μὴ Ἑλληνικὸν εἶναι
Ἴγδεικόν.
είτεται μέχρι πρὸ ἐκατὸν πεντήκοντα ἑτάν (1). ἀλλ'
ὅμως φαίνεται ἐκ τούναντίου δὲι δὲ Ἐρατοσθένης καὶ
οἱ γεπγράφοι τῆς ἐποχῆς του ἐκανελάμβανον τὰς ἀπά-
τας τῆς ποιητικῆς κοσμογραφίας τῶν Ἑλλήνων (2)
Δικαιοκαυμένη ζώνη ἀρχεται εἰς Φιλάς, δι-
και καὶ τὰ μνημεῖα τῶν Φαραώ εὑρίσκωνται κατὰ τὸ
κέντρον τῆς ζώνης ταῦτης, οἱ γεωγράφοι ἐθετούν εἰς
τοῦτο τὸ μέρος ὠκεανὸν τῆς φαντασίας των πέραν
τοῦ διποίου ἦν δὲ Ἀγτίχθιν, δὲ γῆ δηλ. δὲ ἀντίθετος
εἰς τὴν ἡμετέραν αὔται αἱ γεγηρακυῖαι Ἑλληνικαὶ
δοξασίαι ἐπεκράτησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μέχρι τοῦ Ἱε-
πάρχου οὗτος μετεσκεύασε τὴν γῆν ἐπὶ νέου σχεδίου,
καὶ προσεγγίσας ὑπὲρ τὸ δέον τὸ ἀνατολικὸν μέρος
πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς στερεᾶς, ἐδετενεν εἰς τὴν ἐπιστή-
μην τὴν νέαν ἐκείνην καὶ ἐπωφελεῖ πλάνην δρ' ἦς πα-
ροτρυνθεὶς δὲ Κολομβός, νὰ ζητήσῃ τὴν Ἀσίαν, ἀ-
πάτηγε τὴν Ἀμερικὴν (3). εἴτε πλάνας εἴτε προδόους,
ἢ Ἀλεξανδρινὴ γεωγραφία ὥρειε τὰ πάντα εἰς ἐπο-
τὴν, καὶ οὐδὲν εἰς τὰς ἀρχαῖας Αἰγυπτιακὰς γνώσις
αἴτινες ἀνῆσαν τοιαῦται ὥστε νὰ τὴν φωτίσωσι, θὰ τὴν
ἐφωτίζουν ταχύτερον, καὶ θὰ ἔξηλειφον ἀπ' αὐτῶν τὰς
μυιώδεις χιμαίρης τῆς κοσμογραφίας τῶν Ἑλλήνων
εἰς δὲ ἀπεκλανήθη μέχρι τοῦ Ἰππάρχου (4).
Ἐξ ἀπειλῶν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν ἀστρονομίαν
ὑπετέθη δὲι οἱ ἀναγνῖαι Αἰγυπτίοι προσώθισται μὴ-

Οσον διὰ τὴν γεωγραφίαν ἡς πατήρ ἐγένετο δὲ Πτολεμαῖος, δὲν εἶται πιθανὸν οἱ Ἀλεξανδρεῖς νὰ ὀφεῖλον πολὺ μᾶκα τοῦτο εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀλγύπτου· οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι φάνεται νὰ πειρεφθόνυν ἐπίσης μᾶς καὶ οἱ Σινοὶ (χινέζοι) τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· καὶ καθὼς οἱ Σινοὶ διὰ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐκράτεσσας διομάζουσι τὸ χράτος τῶν καὶ τὸ πᾶν δόκιληρον, οὕτω καὶ οἱ Αἰγύπτιοι μετεχεῖσι· Λογοτὸν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον. Αἱ μόνο χώραι, διὰ νὰ ἐμφάτουν τὰς δύο διαιρέτες τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰς δύο ζώνας εἴκ ὁν σύγκειται τὸ πᾶν· ἐν τοι εἰκόνι ἀδικ περιεργείας ἐφ· ἡς παρίστανται πολλαὶ φυλαὶ κατ' αὐτοὺς; Βάρβαροι, καὶ ἐν ᾧ εἰ γλουκῶπες ἀνθρώποι, δηλ. οἱ πρόγονοι, ήμῶν ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγωνται μετὰ τῶν μαυρῶν, οἱ Αἰγύπτιοι διακρίνονται διὰ τῆς δυοματίας ἀνθρωπος, βρύτος. Όπτε Ἀνθρωπος καὶ Αἰγύπτιος ἡσαν συνάνθρωποι· οἱ θεωροῦντες τὸν κόσμον ὑπὸ τοιαύτην ἐποψίν μετρίως φροντίζουσι περὶ τῶν ξένων θηγῶν, καὶ διέγον διετίθενται εἰς γεωγραφικὰς ἐρεύνας.

Αλλ' ουας αι σχέσεις ἂς; τὸ ἐμπόριον και δ πό-
λεμος κατέστησαν μεταξὺ τῶν ἀργατῶν Αἰγυπτίων
και διαφόρων θύνων Ἀπιστικῶν, σχέσεις ἀποδείκνυο-
μεναι ἐκ τῶν μνημείων, ἐπεται νὰ ἔδωκεν αὐτοῖς γνω-
σιν τινὰ περὶ τῶν εἰρημένων θύνων ἄλλα μέχρι τίνος
ἢ γνῶσις αὕτη ἔκετείνετο; Ο Κ. Γοσσελίν εἶδεν εἰς
τοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας τοῦ Ἐρατοσθένους και
τῶν διαδόχων του ἀντίγραφα κατὰ τὸ μᾶλλον και
ἡττον διερμάρμένα πινάκων πολὺ ἀρχαιοτέρων και ὡς
αἱ ἀποστάσεις ἀποδείκνυον, κατὰ τὸν σοφὸν τοῦτον, ὅτι
ἢ γεωγραφία εἶχε καταντῆση ποτὲ εἰς βαθύδν τε-
λειότητος δι τὰ Εὐρωπαϊκὰ θύνη δέν εἶγον φύσιον

ὑπέρ τῆς ἀρχαίας ἐπιστήμης τῶν Αἰγυπτίων ἀπρο-
νόμων, ἵνα αἱ ζωδιακαὶ παραστάσεις αἱ φαινόμεναι ἐπί^{της}
διαφόρων ναῶν τῆς Αἰγύπτου και κυρίως εἰς τὸ Δε-

δειράχ' ἀλλὰ σήμερον ή μεγάλη δραχαιότης τοῦ ζωδιακοῦ τούτου μένει ἀνυπόστατος, μᾶλιστο ἀφ' ὅτου δὲ Χαμπολλίων ἀνέγνω τὰ δυόμετρα τοῦ Γείβερτου καὶ τοῦ Νέρωνος καθαρώτατα γεγραμμένα δι'. Ιερογλυφικῶν ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐκείνου ἔπειτα εὐθὺς κατὰ πολλὰς χιλιάδας ἐνίσιατῶν προγενέστερον τῶν ἱστορικῶν μνημείων τὸ περὶ τούτου διαφίλονεικούμενον σήμερον ζήτημα μεταξὺ δύο ἑξόχων σοφῶν, τοῦ Κ. Βιότου καὶ τοῦ Κ. Λετρόνιου εἰς τὸ Δευτεράχ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄρκει νὰ θέτω ὡς βάσιν, προστεθέσαι τὴν ἐπιστήμην ὑπὸ τοῦ Κ. Λετρόνιου, ὅτι πρὶν τῆς Ἐλληνικῆς ἐποχῆς δὲν ὑπῆρξε ζωδιακὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον, (1). πρὸς τούτους δὲ οὕτε τηλετεκόπιον εὗται ἀστρολάβος εὑρίθη ἢ πραγματικῶς ὑφιστάμενα ἡ κεχεργυμένα εἰς τοὺς τάφους εἰς οὓς ειρέθησαν τοσάντα, καὶ ἐπὶ τῶν τούχων ἐρ' ὥν παρίστατο πᾶν δι', τι ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν τεθνεῖταν ἐπὶ ζωῆς του· τέλος ἀπεδείχθη ἀνύπαρκτος καὶ ἡ ἀρχαία ἐκείνη Αἴγυπτιακή σφαῖρα ἡ παριστῶσα τὴν κατάστασιν τοῦ οὐρανοῦ 1400 ἡπ. π. χ. ἡ φρεΐρα ἦν, ὃτι ὑπῆρχεν, δι' Ηὔδαξος οὐδὲ τὴν ἔβλεψεν, εἰς ἣς τὴν ὑπάρχειν ἐπιστευσαν δὲ Νεύσιων, ὁ Φρερέτος καὶ ὁ Βαλλίδος, καὶ ἦν δὲ ἀνέμος τῆς κριτικῆς διὰ παντὸς κατεσύντριψεν (2).

Περὶ τῆς ἀστρονομικῆς μαθήσεως τῶν ἀρχαίων Αἰγύπτιων δύναμαι νὰ ἀναφέρω ἐκφράστες λίγους περὶ σφρονητικὰς τοῦ ἴστοριογράφου τῆς ἐπιστήμης Κ. Δελαμπέρου, ὡς π.χ. τὰς ἔξης. «Οἱ Ἀιγύπτιοι ἤσαν ἀστρονόμοις τοσοῦτον ὅσον ἔχειται. Μιᾶς νὰ ἦνε ἀγύρται.» δύναμαι προσέτι νὰ ἀναφέρω λόγους αὐτηρούς τοῦ Κ. Δελτρόνου, ἀλλὰ περιορίζομαι μόνον εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κ. Βιέτου, διότι ὁ Κ. Βιέτος εἶναι ἐκ τῶν περιηγητέρων ἡμῶν ἐπιστημονικῶν, καὶ διότι ἐφάνη δτι ὑπὲρ ἀλλούς ἔχοργήτεν ἔκτασιν εἰς τὴν ἀστρονομικὴν μαθήσιν τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου. Ιδοὺ εἰς ὅποια ὄρια αὐτὸς ὁ ίδιος τὴν περιορίζει. «Κατοι τὸν ἀναγνωρίζοντες, λέγει, τὴν παντελῇ ἀλειφίν ἐργαλείων καὶ ὠρισμάνων μεθόδων εἴτε διὰ τὴν παρατήρησιν, εἴτε διὰ τὸν τριγωνομετρικὸν ὑπολογισμὸν, πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν ὅμιας εἰς τοὺς ἀργαῖους λαοὺς τῆς Χαλδαίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πάντα δὲ τι μακρὰ καὶ ἐνδελεγχή; μελέτη τῶν φαινομένων δύναται νὰ χρηγήσῃ». (3). ἀρκοῦν οἱ ἔμφρονες οὗτοι λόγοι πρὸς τὸ θέμα διπέρ υπεραπτίζομαι. δὲν ὑπῆρξαν ἄρα ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τῶν Ἑλλήνων, οὔτε ἐργαλεῖα, οὔτε ψευδοῖς ὠρισμέναι διὰ τὴν παρατήρησιν, ἢ διὰ τὸν τριγωνομετρικὸν ὑπολογισμόν: επειδὴ Ἰππάρχου μόνον ἀρχεται: ἡ χρῆσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου, καὶ ἀνευ τούτου, ὡς λέγει ὁ Δελαμπέρος, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀλλήλης ἀστρονομία: ἀλλὰ δὲ Ἰππάρχος οὐδὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐδυγαίσθῃ παρὰ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, διότι πιθανῶς οὐδὲ ἥλθε ποτὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν: διπολεματος οὗτοι: ἔχειν τὴν πόλει, δρεῖτε: Ἡ ιστορικὴ καὶ ἡ χειρουργία, ἐξ ἵσου ὡς καὶ πάσσα ἀλληλ ἐπιτέλμη. ἐλάμπουν γαν τὴν Ἀλεξάνδρειαν: δὲ Ἰερόρρυθμος καὶ δὲ Ἐρασίστρατος κανέτης εἰς τὸν ἐργαλήν: οἵτις ἔμελλε νὰ φέρῃ τὸ δύναμα τῆς περιβοήτου ἐκείνης πόλεως: δὲ Γαληνὸς ἐπούδασεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αὐτῇ ευμβούλευε νὰ σκουδάζωτι τὴν ἀνατομίαν. Ἡ χειρουργία προώθευτεν εἰς τὴν σχολὴν ἐκείνην καὶ ἔλαβε πολυτίμους τελειοποίησεις: πρὸ πάντων δὲ ἡ λιμοτοιχία εἰς οὐδενα τόπου ἐτελεῖτο τοσοῦτον ἐπιτηδείων ὡς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν: Αἱ διδασκαλίαι εῆς Αἰγύπτου συνετέλεσαν ἄρα κατά τι εἰς τὰς προδόσιες τῆς ιατρικῆς σχολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας: πιθανόν, ἐπειδὴ ἡ Αἰγύπτιακή ἱατρική ἦν ἐν μεγάλῃ ὑπολήψει παρὰ τοὺς ἀρχαίους. Οἱ Ἅρδοτος: ἀναφέρει ἱατρὸς ἀφοσιωμένους εἰς μίαν μόνην εἰδικὴν νόσον, καὶ κατά τὸν Μανέθωνα, εἰς τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου ἔγραψε βιβλίον ἱατρικῆς: ἀλλὰ φαίνεται δτι ἔμεγαλοποίησεν τὴν ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς κατεχομένην θεοῖν εἰς τὴν Αἰγύπτιακή κοινωνίαν: ἔβεβαιωσαν, π. Σ. διτι εἰς τὴν Αἰγύπτου συνταγὴν ἱατρικαὶ καὶ περιγραφαὶ νόσων ἐκάλυπτον τοὺς τοιχῶς τῶν ναῶν (1): ἀλλὰ δημιώς εἶναι βέβαιον δτι οὔτε δὲ Χαρμοπόλιων οὔτε ἀλλοῖς τις εὗρε μέχρι τούτου ἐπ' οὐδενὸς τοίχου ναοῦ οὔτε συνταγὴν οὔτε περιγραφὴν τινα νόσου: μένον επηγματοροὶ ἐπισκεπτόμενοι. Λῶν ὁράνησαν ἔξεικονισμένοι ἐπ τῶν τάφων, οὐδέποτε δὲ ἱατροὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀπορῶντες. εἶρον εἰς διάφορα μουσεῖα τῆς Εὑρώπης ἐπει πολλῶν ἐκατοντάδων ἐπιτυμβίων λίθων τὰ δυοι ματα τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων ἢ τῶν ἀποθανόντων. ἢ τῶν μελῶν τῆς εἰκονογενείας τουν ἀπήντησα οὕτε δημιουρικούς. δικαστάς, ἀλλ' οὐδέποτε ἱατροὶ

(1) Απορια, 'Ακαδημ, Τ. 9', σελ. 115—6.

2) Λετρόννος, Ερημερ. τῶν σοφῶν, 1834, 47.

3) Απόρινημ. σκαδημ. Τ. 9'. 210.

4) Ας σημειωσουμεν μόνην ότι η κατά το βαλλον η ήττα είπεται απόποιειρα από την εύρετη μάτρων της γης έπειγοντος, κατά την Γεωσεισμούν καθ' απότομη την συνομολογίαν του Κ. Λευτέρου, πριν ήτι σχολής της Αλεξανδρείας, άλλα, έπειστη δὲν μπορείσονταί είναι οτιδήποτε θέλει να πάρει η Αλεξανδρεία, η άλλαχα, οδόντες βέβαιον συμφωνούνται ότι η έκσαρχη πόλη την γεωγραφικών γηφεων την έχει ήτιν Αλεξανδρίαν. Από Τ. Β'. Βόνι, ταῦτα συναντ. 1827, 97.

(1) Agence de l'Assurance Maladie, 105-412

(2) Απόδειξη. Βασιλ. τέως Σαρών. 1841. 72.

(1) 'Bhāṣya, 2, 561.

(1) Λεξικόν τῶν Ἰατρικῶν ἀπειρωτῶν, Τ. 32', σ. 113.

ἀγνωστον εἶνε εἰσέτι πῶς ή λέξις Ἰατρὸς δέλεγετο εἰς τὴν Αἴγυπτικὴν γλώσσαν, καὶ διὸ τίνων ιερογλυφικῶν ἐσημαίνετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο· δὲν ἔχάγω ἐκ τούτου ὅτι δὲν ὑπῆρχαν Ἰατροί περὶ τοὺς ἀσχάριοις Αἴγυπτίοις, ἀλλὰ μόνον ὅτι ή Ἰατρική εὗται ἐπιμάστο εὑτε ἐπουδάζετο περὶ αὐτοῖς τοσούτον ὅσσαν ἐνομίζθη. ὅπως δὲ καὶ ἀνήρ, ὃςοι ἐμελέτησαν βαθύτερον τὴν Ἰατρικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰατρικῆς, ὅμοιογνωμόνως στοχάζονται ώς καὶ Ἕγω, ὅτι ἡ σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἦν συνέχεια καὶ ἀνάπτυξις μεγαλοπρεπῆς τῆς Ἰπποκρατικῆς αγορᾶς.

μᾶλλον νὰ τὰ συγκεράσῃ μετὰ τοῦ πλάτωνισμοῦ, καὶ οὕτως ἐτέλεσε συγχώνευσιν μᾶλλον παρὰ ἐκλογήν, ὅπι ἀν καὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὑπῆρξεν περιπατητικοί, σοίκοι καὶ ἔως καὶ σκεπτικοί, διπλατωνισμὸς ὅμως ἐπεκράτησε πάντοτε· διότι πλατωνισμὸς οὗτος δὲν εἶναι ἄλλος διόλου διό τοῦ Πλάτωνος· πηγάζει ὅμως προφανῶς οὐκ εκείνου. εἶνε πλατωνισμὸς ἄλλου αἰῶνος καὶ ἄλλου κόσμου. εἶνε νεοπλατωνισμὸς· ή Ἀλεξανδρινὴ φιλοσοφία εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, φιλοσοφία νεοελληνική· εἴτε τρόπος τοῦ ὑπάρχειν Ἑλληνικός· εἴτε ποιον τῆς Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀσίας λαμβάνει τάξεις μυστητικῶν.

Ίσως ἐνθυμούμενοι ὅτι οἱ πρώτοι ἵστροι τῆς Ἀλεξανδρείας, Ἱερόφιλος καὶ Ἑρασίστρατος θεωροῦνται ὡς δόντες τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνατέμνενος ἀνθρώπινα σώματα, δυνάμεια νὰ πιστεύωνται ὅτι αἱ προπαρασκευαὶ τῆς ταφής εὑσεως ἐγένησαν τὴν ίδεαν τῆς ἀνατομῆς ἀλλ᾽ αὐτῷ ἡ εἰς ἄκρον ἀμφιβολος καὶ κατά πολλὰ ἔρμετος ἐπίφρον τῆς Ἀλγύπτου φαίνεται ἐπιφρόνη μᾶλλον τυχαῖα παρὰ ἐπιστημονικήν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἑλληνικὴ σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας διαφένει εἰς τὴν κυριότητα τῆς ἱστρικῆς της ὡς καὶ τῆς ἀστρονομίας της καὶ ἔτι πληρότερον.

Πρέπει ωσαντως νὰ ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν τῆς; Ἀλεξανδρεῖας τὸς ὄλως Ἑλληνικάς τῆς ἀρχός, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο μᾶλλον ἴσως περὶ καὶ ἀλλο τι ἔφαν ἡ προβλῆμας ἐκείνη ἦν ἵγε ὅνομάζει Ἀλγυπτιακή πρόβλημα· ἀναγνώσκων τὰς προσφρατέρας ιστορίας τῆς φιλοσοφίας τῆς Ἀλεξανδρείας, εὐρίσκων. Ωτὶ αὗτη πηγάδει ἐπίσης τούλαγχιστον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων ὡς καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων (1)· συγγραφεύς τις εὐεκόληπτος (2) νομίζει ὅτι οἱ πλατωνικοὶ τῇ; Ἀλεξανδρείας ἐδανεισθοσαν πολλὰ περὶ τῆς Αἰγύπτου· ἡ δόξα αὗτη ἐπεκράτητε τοσοῦτον, ὥστε εὑρίσκεται κατατεταγμένη ἀφ' ἐαυτῆς ὑπὸ τὸν καλαμὸν τῶν ἴστοριογράφων τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀνευ, οὐτως εἰπεῖν, τῆς ειδήσεως των. καὶ δ. Κ. Κουτσίνος δὲ τοιούτων δυσκόλων διὸ τῆς ὑψηλῆς του κρίσεως δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἐπεκρατοῦσαν γνώμην ἦτις πάσχει νὰ τὸν οὔρη καὶ εἰς ἦν ἀνθίσταται. ἀλλ' ὅμως ἔξι δυον γνωρίζομεν περὶ τῆς φιλοσοφίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔξι δυον ἀρχήσομεν νὰ μανθάνωμεν ἐκ τῶν μνημείων περὶ τῶν Ὀρησκευτικῶν δοξασιῶν τὸς Αἰγύπτου, δὲν βλέπομεν τὴν δροιότητα ἐκείνην ἦν πολλοὶ παλαιοὶ στγγραφεῖς ἔφαντάσθοσαν ὅτι ἕνρον, καὶ ἦν οἱ νεώτεροι ἐπὶ ἔντας μαρτυρίαις παρεδέχθοσαν ὡς ἀποδεειγμένην· τὸ δὲ τῷ ὅν τοῦ ὁ Ἀλεξανδρινὸς ἐκλεκτισμὸς; ἢ ἦν ἄρα η Αἰγυπτιακὴ θεολογία; καὶ τῇ κοινῷ μεταξὺ αὐτῶν;

Ο ἐκλεκτισμὸς, δ τόσον διωκόμενος σῆμερον, εἶναι ή μέγα μέρος ἐν τῇ Ἀλεξανδρινῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ αἱ Ἀλ-
εξανδρινὲς φιλοσοφίαι οὐδέποτε εἰκονίζονται πολλάτις ἐν σχήμα-
τι τριάδος. : 'Αλλ' ὁποία ἀληθῆς ἀναλογία δύναται
νῦν εὑρεῖται μεταξὺ τριάδων ἀρργημένων ὡς ἡ φυσικὴ¹
τὸ πνεῦμα, ἡ μονάς, τὸ Θεότον, τὸ ἄκατάληπτον,
καὶ τῆς ἀπλοίκης τριάδος τῆς Ἀλγύπτου ἥτις ὑπὸ το-

[1] Σίων, 'Ιστορία τῆς Σχολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας. 1', 66.
 [2] Σχόλης, ἡ Αγυγάτος διὰ τοῦ 'Ρουμανίας. 108.

[2] Σύδερος, ἡ Λεγυνώτες μηδὲ ταῦς 'Ρωμαίους. 108.

διέφερον δόσος γερώς ἀπ' ἀλλήλων. ἐνδέχεται νὰ ἔγινη τις τὴν κατάγει απὸ τοῦ θεοῦ Θεὸς αὐτοκροτῶπος, ναν μεταξὺ των μικρά τινα δύνεια, ἀλλ' ἡ φιλοσοφία δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀρχαὶς λερᾶς φιλολογίας τῶν Αι-τίης Ἀλεξανδρείας οὐδὲν οὐσιώδες ὥρειλεν εἰς θρη- γυπτίων, καὶ νὰ εὐχαριστηθῇ νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ σκέπας ἣ; ἀλλ' διδασκαλίαι ἤσταν τοσοῦτον ἀπλαῖς ὅσον αἱ Πλάτωνος, ἢ τὸ πολὺ τοῦ Πυθαγόρου. Ἁ' ἄλλ' ὁ Πυ- θαγόρας καὶ ὁ Πλάτων εἶνε καὶ αὐτοὶ μαθηταὶ τῆς

Καὶ τὰ μυστήρια τοῦ Ὀσίερδος καὶ τῆς Ἰαΐδος, θά μοι προτείνωσιν ἵστω, δὲν εἶναι ἀρά δυνατὸν νὰ μετεῖδον διδαχαλίκιν φυλαττομένην μόνον διὰ τοὺς μυσταγωγουμένους καὶ μᾶλλον ὀφρυημένην τῆς ἐπὶ τῶν τούχων τῶν γαῶν γεγραμμένης καὶ γεγλυμμένης θρησκείας; διὰ νὰ ἀπκτήσῃς εἰς τοῦτο περιμένω νὰ ἀκοφασισθῇ σταθερῶς ὅτι ὑπῆρξε σύστημα μυστηρίων καὶ μυσταγωγῶν ἰδιάιτερον τῆς Αἰγύπτου καὶ μὴ εισαχθὲν ἐκ τῆς Ἑλλάδος· γνωρίζω ὅτι πολλὰ ἔθυρλά κήθησαν περὶ τῶν μυστηρίων τούτων καὶ κατὰ πρῶτον παρ' αὐτῶν τῶν ίδίων Ἀλεξανδρέων, ἀλλὰ πάντοτε ἡμελῆθη ἡ βεβαία ἀπόδειξις τῆς ὑπότικτης αὐτοῦ μυστηρίου.

Ἐπομένως οἱ Ἀλεξανδρινοὶ φιλότοφοι δὲν είναι δυ-
νατὸν νὰ ἔλαβον τὰς παραδόσεις τῆς Αἰγύπτου κλη-

Τούτη τις είσεται πηγή παρ' οὓς οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐδύναντο νὰ ἀρισθῶσι τὰς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας Αἰγυπτιακῆς σορίας, καὶ αὕτη εἶναι τὰ βιβλία τοῦ Ἐρμοῦ ἡ πηγὴ ἣν ἔθενος, ὡς λέγεται ὁ Ἰάμβλιχος δοτικές φέρει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰρημένων βιβλίων εἰς εἴκοσι χιλιάδας τόμων ἀλλ' ὀμφιβάλλω ἀντὶ ὁ Ἰάμβλιχος εἶδε τοὺς τόμους καὶ ἀντὶ ὁ Ἐρμῆς τοὺς ἔγγραφους. Ἐρμῆς εἶναι τὸ δύνομα διπερ αἱ Ἑλληνες ἐδίδον τῷ θεῷ Θεῷ δοτικές κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν μνημείων εἰκονιζομένας μυθολογικὰς σκηνὰς παραστατοι ὡς ὁ γραφεὺς τῶν θεῶν.

Όμως οι συγγραφείς πραγματικός έδύνατο τρός τὴν γλώσσαν καὶ τὴν γραφὴν τῶν Αἰγυπτίων, τὰς νῦν γράψῃ τὰ διδότα τὰ φέροντα τὸ δυομά του ιδιοκεφάλου συγγραφέως ἀλλ' οὐδὲν διεμφαίνει δι τοῖς Αἰγυπτίοις ἔτσιν ποτὲ τοσοῦτον σορῆν βιβλιοθήκην, οἱ μέχρι τοῦδε εὑρεθέντες ἄναριθμοι πάκυροι συνιστανται, ἐνὸς δὲ δύο ἔκαιρουσκένων. εἰ; νεκρώτιμα τυπικά, καὶ οὐχὶ εἰς πραγματείας φιλοσοφίας. Τέλος, καὶ ἄν παραδεχθῶμεν δι τὸν Πηδηζάν ποτὲ βιβλία ἀργαῖα ἀποδίδομενα εἰς τὸν Θότη ἢ Ἐρμῆν, εἴναι τέ. Βασιον δι τοῦδεν κοινὸν μεταξὺ ἔκεινων καὶ τῶν ἕστι καθ' ὀλοκληρωτὰ δι κατὰ μέρος ἔχομεν ἡμεῖς ἀπεριπλέοθεν κατὰ τοὺς τρώτους αἰώνας τῆς χριστιανούντης εἶναι δυνατόν, καὶ πιθανὸν μάλιστα τὰ ἐρμητικὰ ἔκεινα βιβλία νῦν περιείχον ἀρχαῖας τινὰς ίδεας (1), ἀλλ' αὗται πνίγονται εἰς τόσας προστρατεράς καὶ μάλιστα πλατωνικὰς ίδεας, ὡς τε σχεδὸν δὲν διαχρίνονται ἀπ' αὐτῶν ἢ Ἀλεξανδρινὴ ἐπομένως φιλοσοφία ἐπρεπε νῦν παραιτηθῆ τῇ παραδόσεως ἔκεινης

[1] Καθώς περιστεγματος χάριτι, η ίδια της εμφωνής της φυγής διά της μετεψυχώσεως [Βρήκε παρά Στοβάλη, Β. I, κ. 52, σελ. 44]. Η ίδια ουσία είναι δέινα Διγυπτική. Ήδη ἀποδεικνύεται ἐκ της πολλάκις ἐπαναληφθείσας εἰκόνος τῆς παριστάντης τὸν λαμπρογόν κατεδακταντόν διὰ τοῦ Οὐρφέως νῦν ἀπαγνωνοῦση εἰς σάμα χότρου, καὶ ὑπὲρ ἡ ερδίσκεται, ἵερογλυφικὴ ἀκροβάτην τὴν λαμπρογόν. Αἱ κατοικίαι τῶν φυγῶν περὶ ἣν ἀναφέρεται ἐν ἔτερῳ τερμαχίῳ ἀποδεικνύεται τὸν ἡρμῆν [αὐτ., 61.] Φαντνοῦται ὁσαπτώς ὡς ἔχουσει σχέσιν την πατά τῶν κατοικιῶν τοῦ ἀλλού χόρων τῶν παρισταμένων ἡπιὰν τέλον καὶ εἰς τὰ νεκράσια ἀποτίνει.

[1] Εὐρ. Τ. Ι'. 8, 6.
 [2] Συλλογ. περὶ τῶν Τιματῶν, Ἐκδ. Βασιλ. 35.
 [3] De vita Pythagore, cap. 11, 13.
 [4] De Mysteriis Farant.

γο δι' οῦ μᾶλλον διεκρίνεται αὕτη τῶν λοιπῶν γρα-
φοῦν καὶ ἐλάμβανε χαρακτήρα μυστηριώδην· οἱ λεπτές
εἰς δύο ἀντελάσεις ἐνεπιστεύοντο εἰς τοὺς "Ἐλλήνας ὁ
κερύφουν τὴν γραφὴν ταῦτην, καὶ ἡ φαντασία τῶν
Ἐλλήνων ἐπλήγετο, διότι εὑρίσκον ἐν αὐτῇ εἶδος
γραφῆς μᾶλλον ξένης καὶ μᾶλλον διαφερόντης τῆς
τούς του. 'Αλλ' οἱ "Ἐλλήνες συγγραφεῖς καὶ κυρίως
οἱ Ἀλεξανδρεῖοι φιλόσοφοι μηδὲν λέγοντες περὶ τῶν
ιερογλυφικῶν γραμμάτων ἢ ἡσαν πολυαριθμότερα
τῶν ιερογλυφικῶν εἰκόνων, ἔδειξαν διτεῦ δὲν ἦταν εἰς
στάσιν νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὸν μίσην γραμμὴν τοῦ ιερο-
γλυφικοῦ κειμένου, στροφόμενοι τῶν πλειον στοιχειω-
θῶν γνῶσεων περὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς γραφῆς· πῶς
ἔδυναντο νὰ ἀντλήσωσιν εἰς τὰς πεφραγμένας δι-
ατούς Αἰγυπτιακὰς πηγὰς καὶ νὰ μεταφέρωσιν εἰς
τὰ συγγράμματά των διανομαλίας αἵτιες τῷ δυτι-
κῷ εὐρίσκονται εἰς αὐτά (1).

Ἡ Ἀλεξανδρεῖοι διάτοι τίνουν Ἀραβικὴν, ἔχουσαν
λούθησε μέχρι τούς νὰ ἔρῃ Ἐλληνικὴν, διότι ἡ Ἐλ-
ληνικὴ ἐπιστήμη διέμεινεν εἰσότι κατὰ μέρος μετα-
ξὺ τῶν Ὁθωμανικῶν λαῶν, καὶ ἀπετέλει σχεδὸν
ὅλοληρον τὸν πολιτισμόν των· μετὰ τὴν κατάκτη-
σιν, ὡς λέγει δ. Κ. Λίβρις, ἡ Ἀραβικὴ ἐπιστήμη ε-
ξηκολούθησεν κατὰ τις διάστημα καιροῦ ἐν Ἀλεξαν-
δρεῖᾳ τὴν Ἐλληνικὴν ἐπιστήμην ἥς ἐγένετο κληρο-
νόμος· κατὰ τὸν 9 αἰώνα καλύφησε τις κατέτηνες
ἕκατις βιβλιοθήκην ἥς ἡ σύστασις εἶναι βεβαιωτέρα παρά
εἰκασίαν ὅτις τὰς Πολεμέιν τὸν ὄμβολον τοῦ Ομε-
ρού. Πρέπει δὲ νὰ διμολογήσωμεν διτεῦ διτεῦ Ἀλεξαν-
δρεῖοι δὲν ἀνεδείχθη ἐστια ἐπιστημονική ὡς τὸ Βαγ-
δάτιον καὶ ἡ Δαμασκός· ἀμεληθεῖσα πρὸς σύστασιν
τοῦ ὑπερτερήσαντος Σταύρου, ἀνηγέρθη καὶ αὖθις ἡ
πόλις αὐτῇ διὰ τοῦ ἐμπορίου, ἔχουσα πάντοτε τὴν
θυμασίαν τῆς θέσιν δραλήθη καὶ αὖθις ἐξ αὐτῆς
ἡ Εὐρώπη καὶ αὖθις ἔλαβε παρ' τῆς τὸ ἐμπορεύ-
ματά τῆς Αἴγυπτου, τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν Ἰνδῶν,
ἡ Μασσολία, ἡ Βαρκελόνα, αἱ Ιερουσαλήμ, ἡ Φλωρεν-
τία, ἡ Γένουσ, ἡ ἐνετία ἵσχουν καταστήσαται ἐν Ἀ-
λεξανδρεῖᾳ καὶ συνωμολόγησαν ἐμπορικὰς συνθήκας
μετὰ τῶν Σουλτάνων τῆς Αἴγυπτου.

Διτεῦ τῆς δυνάμεως ἔκεινης τῆς προσγνωμένης ἐν
τῆς σύστωσις δεξιᾶς; θέσεως ἡ Ἀλεξανδρεῖα κατέτηται
ἐν νέῳ ἐπὶ πρότερον ἦν, ἡ δευτέρης δηλ. τῆς Ἀ-
γαντολής καὶ τῆς θεοφορίας, τῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ἀσίας.
ἢ Ἐνετία ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος τὴν σχεδὸν Ἀ-
σιατικὴν φυσιογνωμίαν τῆς εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἀλε-
ξανδρεῖας σχέσεις τῆς. Ἄν ἡ Ἀγία Σορῆι τῆς Καν-
σταντινουπόλεως καὶ δι τὸν Ἀγιον Πετρόν τῆς Ραβένης
ἐγγραφήσανταν ὡς ἀρχέτυπα τοῦ Ἀγ. Μάρκου, ἐκεῖ
ναι αἱ παρακείμεναι εἰς τὸν Μέραν πολύμονα χα-
ρίσσουν καὶ μεγαλοπρεπεῖς οἰκίαι καὶ διν ἡ ἀρχιτε-

(1) Εἰς τὴν προγματεύσην τοῦ Ιαρκλίζου περὶ τῶν μυστηρίων τῶν
Αἴγυπτων αὐτὸν ὑπάρχει Αἴγυπτιαν εἶδεν μόνον διόπτα τοῦ
Θεοφορίαν.

Ἐπικεκριμένη τὴν διπλαίσιαν δημοσιεύσθαινεν παραπ-

ΒΟΜΒΥΞ Ο ΠΛΦΙΟΣ.

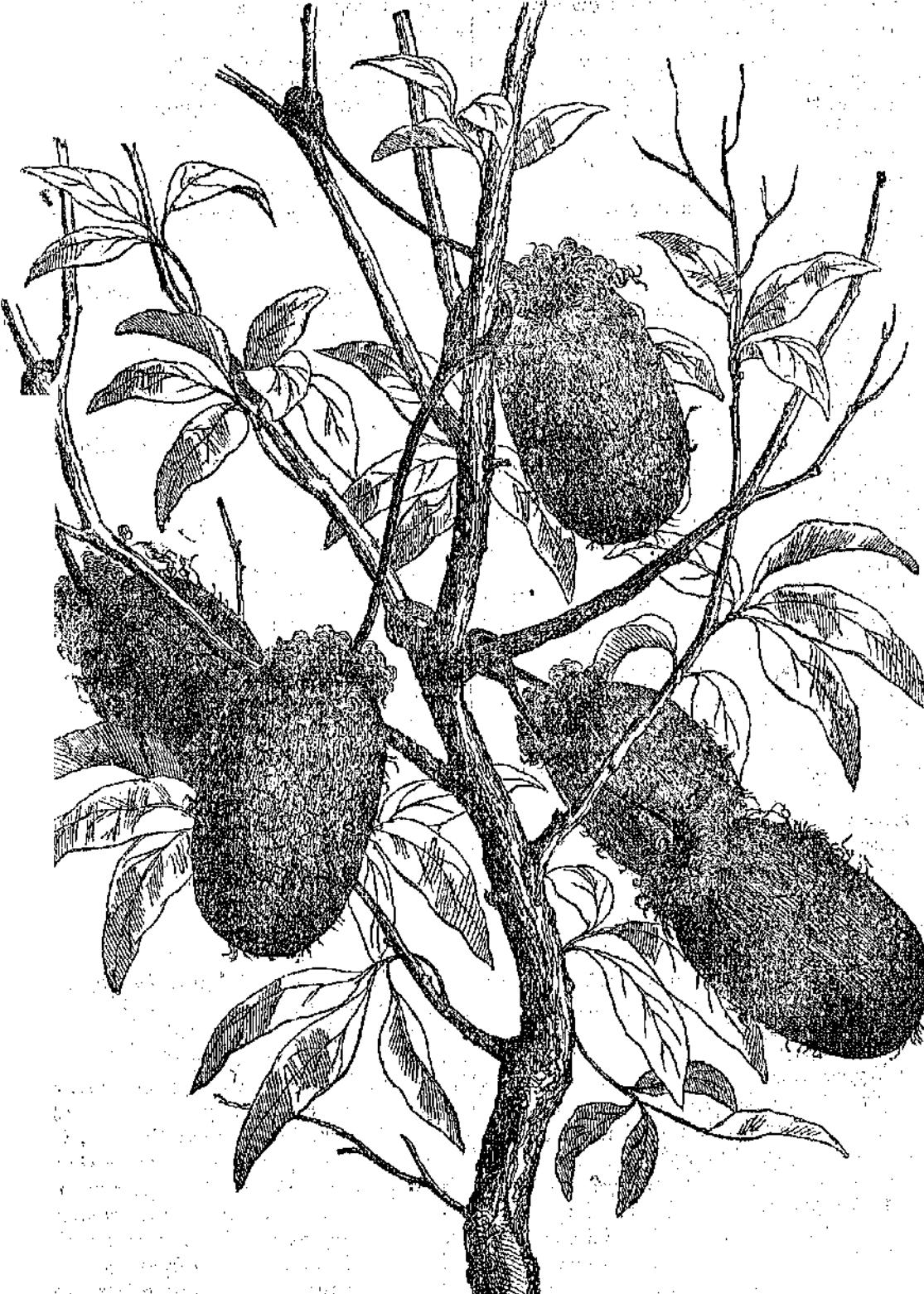
Βόμβυξ πάριος ὀνομάσθη κάμπη τις μεταξουρή-
ζοτα ἐπὶ τῶν ἀγριῶν δένδρων τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας.
Περὶ τῆς δοχάς τῆς πακρύτης ἐκατονταετερίδος· ἡ
γῆδος τι., ἐδίνει αὐτὸν ἐν Βεργαράη ὅπου ἐπικαλεῖται
Τουναά καὶ Τούντα-πόκη, φθελησε νὰ τὸν μεταφέρῃ
εἰς τὴν Εδριόπην. Μετὰ γριάκοντα ἐτη, ἀλλος τις πι-
ριγητής· Γάλλος, ἐκερευνῶν τὰ δάση τοῦ ίδιου ἐκείνο-
τοπού, παρετήρησε καὶ ἐκείνος τὸν βόμβυκον, καὶ ἐ-
χέρησε νὰ τὸν εἰστήκῃ εἰς τὴν ίδιαν πατρίδα· ἀλλα
καὶ διά τοῦ οἱ πλέοντες μεταξὺ Νέσσωτης καὶ Τιβάνη
μαγκαζόντο νὰ παραλλάξωσι τὸ Νέσσελπε Αἰγανιθέρην
ἢ διαπλούσ διήρκεσε περὶ τοὺς ἔνδεκα μῆνας, καὶ μί-
λι; ἔζησε δεκαέξι βόμβυκες· διταν τὸ πλοίον ἐνελι-
γνεῖσεν εἰς Βουρδίγαλα. Καὶ πάλιν ἐξ αὐτῶν τηι
μένος ἔρθασαν ὑγιεῖς εἰς Ηλείσιον, καὶ ἀπετίθε-
σι; τὸ μουσεῖον τῆς φυσικῆς Ιστορίας. Καὶ ἐγένετο
μὲν ἡ μεταμόρφωσις, ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς σκάλης ἢ
σαν θύλεις.

Ἄλλα, παρὰ τὸ δυστύχημα τοῦτο, ἐπῆλθε καὶ δέ-
τερον, ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1830 ἑτούς. Τὴν ἐπο-
χείνην, πάντας, καὶ ἐπιστήμονες καὶ τεχνῖται, καὶ
ἄνθρωποι, καὶ σοροί, εἴχον προστηλωμένην δῆλην
τῶν τὴν προσαγήνην εἰς τὰ πολιτικά συμβάντα τὰς
ταράχατα τὰ θεμέλια τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους. Καὶ
χρυσόν ἀρά ἐγένθων οἱ σκάλης τῆς εἰχεν θρά-
ματος περὶ αὐτοῦ;

Ἐν τοσούτῳ, ἡ ζησοις τῆς ἐξ αὐτῶν μεταξύ; Ἡ
γῆδος ἐν Ἀγγλίᾳ, πολλὸν ὑφάσματα κατατεκνεῖσ-
ται ἐξ αὐτῆς, καὶ θεωρεῖται ὡς στερεωτάτη. Εἴπη
διτεῦ δι τὸ μεταξὺ Νέσσωτης καὶ Τιβάνη συγχονεύ-
στητη σήμερον συντορκωτάτη γάρις εἰς τὴν ἀρχήν
καὶ τὴν Αἴγυπτον, ἡ μετακόμιστις τῶν παρών βο-
ύσκων δὲν είναι πλέον δύσκολος. Ἅλλα, τὸ σύνοπτον
στερεού, αὔτε ἡ διετήρησις αὐτῶν εἴσαι δύσκολος; δι-
τεῦ, ὡς συνειδετέρων νὰ ἐνδιαιτῶνται ἐντὸς δασῶν, ή
ἔχουσιν ὀνάγκην τροφῆς ἡ καὶ περιποιήσεως θά-
τηρας.

Η τελευταία αὕτη διατείνεται ἀς μὴ φανῇ πε-
ράδοξος. Καὶ ἡ Ἐλληνικὴ, καὶ ἡ Ρωμαϊκὴ ιστορί-
α διμελεῖ, περὶ κάμπης διαιτωμένης ἐκτὸς οἰκιῶν ἐπὶ
δρυῶν ἀγρίων, διὰ τοῦ προβότους τῆς δύοις κατεπεινά-
νων βούτης περιβότερα τὰ έθνη ἐκεῖνα. Οἱ κάτοικοι τῆς
Κέας μετεγειρίζονται τὴν μεταξὺ σκαλήρων προ-
μένων ἐπὶ κυπαρίσσων, τερεβίνθων, δρυῶν καὶ μελιά-
ν καὶ γυνή τις μάλιστα, Πλαμουλία τὸ δύομέρα, κατό-
θως νὰ ἔκυράνη δι τὸν ἀντῆς λέπτοστήν, ἐσθῆτα.
Ἐπικεκριμένη τὴν διπλαίσιαν δημοσιεύσθαινεν παραπ-

τὸν Πάριον βόμβυκον. Τὸ ἐντομον, πρὶν κλεισθεῖ, ἔσοδος τοῦ κατοικίας, σείεται καὶ ζωογονεῖται
πάλια νὰ βαλῇ περὶ κλῶνα δένδρου τηνα κρίκην, ἥρεσικα ὑπὸ τῶν ζεψύρων, καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς πα-
τέλη· δι προσαρτᾶ τὴν κατοικίαν του, τὴν διοίκησιν καὶ δύναμιν. Αἱ θυμακώμεν καὶ τὴν θυμασίαν πούλη-
ταςκευτεῖ μικρόν κατὰ μικρόν, Νετές δὲ τῆς ἀδια-
χρήτετοντικήν εύρισκεν του!

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ.

Η Γαλλική έφημερίς διέημοσίευσε τὴν 4—16 τοῦ παρελθόντος Ιουνίου ὀργαιολογικήν τινα ἀνακάλυψιν γενομένην ἐχάτως ἐν νήσῳ Ἐλληνικῇ, περὶ δὲ ὅμως οὐδεμίαν κατωρθώσαμεν νὰ πορεύσθωμεν περιώνυμον Οθωμανικὸν στόλον. Σελίμης δὲ τὸ πώλεσεν 162 πλοῖα καὶ 32,000 ἀνθρώπων, συγγένῃ ἀπαραλλάκτως, προτάσσοντες μόνον δίλγας τῆς διασαρφίσεις, διὰς δώσωμεν ὀφορμὴν εἰς ἀκριβεῖστας ἔρενας.

Αἱ νῆσοι Cursolaires, ἐπί τινος τῶν δοπίων ἐγένετο ἡ προκειμένη ἀνακάλυψις, καίνται παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, δηλαδὴ τῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου θαλάσσης, ἀπέναντι τοῦ Ἀραζοῦ πρὸς βορρᾶν, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀγαλῶνος, μεταξὺ Ἰόλης καὶ τῆς Ἀκαρνανικῆς παραλίας. Ή συστάς τῶν πολυαριθμῶν τούτων νησίδιων διερίνετο παρὰ τοὺς ἀρχαῖος δὲ τοῦ ὄντος Ἐγεινάδες καὶ Οὔτειαι. Οἱ Στράβων μάλιστα λέγει ὅτι αἱ τελευταῖς, καὶ τοὶ ἔχουσι τὸν διοικούντος πολέμου τοῦ Ἐγεινάδας. Σήμερον δὲ τὰ μὲν τὴν τῶν Ἐγεινάδων θέσιν ἀκριβῶς κατέχοντα νησίδια Σχερόδος λέγονται, τὰ δὲ τὴν τῶν Ὀξειῶν Κουρτζολάρι, ὃν δὲ μεῖζων τὴν ἀρχαῖαν εἰσέτι φυλάσσει οὐλῆσιν Ὀξειά λεγομένην.

Κατὰ τὸν Γάλλον ἐφημερίδογράφον, φάίνεται ὅτι ἡ νῆσος Λεόντιο, δῆποι εὑρέθησαν τὰ ἀρχαῖα, ἀνήκει εἰς τὰς τελευταῖς ταύτας· ὅμεις δὲν εὑρομένεις οὐδέντα τῶν χαρτῶν διοικούντος ὕψη τὸ δύομα τοῦτο. Παρατηρητέον μόνον ὅτι πρὸς βορρᾶν τῶν Οξειῶν καί ἀλλαὶ νῆσοι καλούμεναι τὰ πάλαι Τηλεβόθες καὶ Ταφιαί, ὡς τὰν μᾶλλον ἀξιοσημείωτον ἀναφέρομεν τὴν Κάρον (Κάλαμον) καὶ τὴν Ταφιοῦν (Μεγανήσι).

Μέντι νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ τελευταῖαν παρατήρησιν. Εἴπομεν δὲ ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν νήσῳ Ἐλληνικῇ· ἀλλὰ ἐπειδὴ αἱ νῆσοι δῶν εὑρημονεύσαμεν δὲν ἀνήκουσιν δῆλαι εἰς τὴν ἑλευθέραν Ἐλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὃς διεγυρίζεται ταῦλάκιστον πρὸ ἔνδος ἔτους ἐν Σαλαμίνι τὸ φοβερὸς στόλος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, δῆλον δὲν τολμῶμεν νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἡμετέρων Κυβέρνησιν ὃς διεγωρήσασαν κατὰ τὴν ἀπάγωγήν τῶν ἀρχαίων.

Ἴδου δὲ ἐλθοῦσι· «Ἀρχαιολογικὸν τι γεγονός σπουδαιότατον συνέβη ἐσχάτως ἐν Ἐλλάδι· γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν τῷ νησῷ Λεοντίᾳ ἐκ τῶν Ὀξειῶν (Cursolaires) πρὸς θεριδίων φαρού, ἀνεκαλύφθη τάφος ἐνός εὐρέθη· σαν δὲν ἀνθρώπων, δῆλα καὶ μέγας ἀριθμὸς νομισμάτων, φερόντων δὲν τὴν εἰκόνα Καρόλου τοῦ Πέμπτου καὶ Φιλίππου τοῦ Β., Ἐπί τινος λίθου κειμένου ἐντὸς τοῦ τάφου ἦτο κεχαραγμένη ἐπιγραφὴ λατινική, ἐξ ἣς ἀγνῶσθη ὅτι τὸ μνημεῖον ἐκεῖνο ἀνήκει εἰς τὸν δὲν Ιωσήφον Ἀλμείδα καὶ τὸν οποκούμπατα φαντασίας ἐξημένης, ἢ ὡς ἀπόρροιαν οὖντας κατὰ τὴν μάχην τῆς Ναυπάκτου.

» Γνωστὸν δὲι ἡ ναυμαχία αὕτη, ἥτις ἐπενήργητε τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν τούχων τοῦ χριστιανικοῦ κόμπου, συνεκροτήθη τὸν 5 ὁκτωβρίου 1571 ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, μεταξὺ τῶν Ὀξειῶν καὶ τῆς παραλίας τῆς στερεᾶς, καὶ δὲ δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐτοκράτορας, διπλαῖς διεύθυνε τὰς ἡνωμένας δυνάμεις τῶν χριστιανικῶν Ἐπικρατειῶν, κατέστρεψε τὸν περιώνυμον Οθωμανικὸν στόλον. Σελίμης δὲ τὸ πώλεσεν 162 πλοῖα καὶ 32,000 ἀνθρώπων, συγγένῃ ἀπαραλλάκτως, προτάσσοντες μόνον δίλγας τῆς διασαρφίσεις, διὰς δώσωμεν ὀφορμὴν εἰς ἀκριβεῖστας ἔρενας.

» Δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐτοκράτορας ἐστερήθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκείνην πολλῶν ἀνδρείων ἀξιωματικῶν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοῦ δόνος Λεοδοσίου δὲ Ἀλκαντάρα, διοικούντος τὸ πλοῖον Nativitat, καὶ τοῦ δόνος Ἰωσήφος δὲ Ἀλμέιδα, πλοιάρχου τῆς Santa Maria, εὐλογηθεντῶν ἀμφοτέρων ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Πάπα Πίου πρὸς βορρᾶν, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀγαλῶνος, μεταξὺ Ἰόλης καὶ τῆς Ἀκαρνανικῆς παραλίας. Ή τῶν πολυαριθμῶν τούτων νησίδων διερίνετο παρὰ τοὺς ἀρχαῖοις δὲ τοῦ ὄντος Ἐγεινάδες καὶ Οὔτειαι. Οἱ Στράβων μάλιστα λέγει ὅτι αἱ τελευταῖς, καὶ τοὶ ἔχουσι τὸν διοικούντος πολέμου τοῦ Ἐγεινάδας. Σήμερον δὲ τὰ μὲν τὴν τῶν Ἐγεινάδων μάλιστα λέγονται, τὰ δὲ τὴν τῶν Ὀξειῶν Κουρτζολάρι, ὃν δὲ μεῖζων τὴν ἀρχαῖαν εἰσέτι φυλάσσει οὐλῆσιν Ὀξειά λεγομένην.

» Εἰς τὸν κατασκευαζόντα τὸν φάρον Αὐτοκράτορας μηχανικὸν, τὸν Ἰππότην Ἀμάσσην, ἐφείλεται ἡ ἀνακάλυψις αὕτη, διπλαῖς, συναγαγγέλλει τὰ πόλιτα τοῦ Φαναρίου, ἐπειδήθασεν αὐτὰ ἐπὶ τίνος ἀτμοπλοίου τοῦ Λεόνδη, δῆλα καὶ μεταστρέψει τὸ ἐν Βιέννη αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον.

» Υποθέτομεν, μετὰ τὰς λεπτομερείας ταῦτας, ὅτι δὲν εἶναι φευδῆς.

N. Δ.

Ο ΝΕΟΣ ΙΚΑΡΟΣ.

Γνωστὸς τις Γάλλος, δὲ Ἀραγῶν δὲν λανθάνωμαι, ἀνιγνεών ἐπιστημονικῶς τὰ περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαίων καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τῶν τεχνῶν παρ' αὐτοῖς, διασχυρίσθη πρὸ τινῶν ἐτῶν δὲτοι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη ἦτο ἵση πρὸ τῶν συμμετονή τῆς Εὐρώπης, καὶ δὲτοι πολλάκις μάλιστα καὶ ὑπερέβαινεν αὐτήν. Οἱ πολυμάθης σοφὸς τῶν Παρισίων, διερμηνεύων διά τοῦ συμπεριεστῶν τοῦ πολέμου τοῦ Ιωνίου, διερμηνεύων δὲν αὐτοῖς τοῦ μεταστρέψει τὸν πολέμον τοῦ Ιωνίου, διερμηνεύων δὲν τοῦ μεγάλου ἀνεμούλων. Καθ' ὅλην τὴν Μαδρίτην δὲν γίνεται λόγος εἰκῇ περὶ τῆς τεραστίας ταύτης δοκιμῆς, ἥτις θέλει ἐπαναληφθῆ καὶ ἀπάψε.

» Πέμπτου καὶ Φιλίππου τοῦ Β., Ἐπί τινος λίθου κειμένου ἐντὸς τοῦ τάφου ἦτο κεχαραγμένη ἐπιγραφή λατινική, ἐξ ἣς ἀγνῶσθη ὅτι τὸ μνημεῖον ἐκεῖνο ἀνήκει εἰς τὸν οποκούμπατα φαντασίας ἐξημένης, ἢ ὡς ἀπόρροιαν οὖντας κατὰ τὴν μάχην τῆς Ναυπάκτου.

φιππὸν δεροπορίαν τοῦ Πουστεβίνου (1), ἐναγγάζομεν δὲ, μειράνει ἔτι, ἀναγνώσκοντες δημώδη τινὰ βιογραφίαν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἐβλέπομεν αὐτὸν ποντοπόροντα εἰντὸς κιβωτίου ἐξ οὐλῶν. Καὶ δημος, ἐπεικαίνομεν σήμερον καὶ εἰς τοὺς μηχανῆς αὐτοὺς τῆς Θαλάσσης διὰ τοῦ ὑποβυθίου τῶν σωρειτῶν χωρὶς νὰ στερηθῶμεν πέριος, χωρὶς καὶ νὰ βρθῶμεν τὴν πτέρυγαν; Αἱ ἐπὶ πιπῶν καὶ ἐχημάτων μετεωροπορίαι καὶ οὐλῆστην ἐπαναλαμβανόμεναι ἀνά πάταν τὴν θεραπείην καὶ τὴν Ἀμερικήν, δὲν ἀνενθύμησε τὸν μύθον τοῦ Βαλλιερερόποτού;

» Άλλ' ἐπὶ τόλους ἀπέκειτο εἰς τὸ 1851 νὰ ἀναδεῖξῃ ἡ ἀληθὴ καὶ τὸν Ιαζέου τὸν μύθον. Αἱ θραύσεις, πρίγκιπος τῆς Σαλέρνης, διπλαῖς, διέτησε περὶ τὸν παρελθόντα Ιαζέου, τοὺς αὐθίσας, δῆλοι δὲ ἀεροστατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ διὰ ΠΤΕΡΟΝ. Ήδη τὸν πάρα πολὺ τὸν Κάρολον τὸν Πέμπτον, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπικύρωσίν του περὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Σάντα Σεβερίου, πρίγκιπος τῆς Σαλέρνης, διπλαῖς, διέτησε περὶ τὸν παρελθόντα Ιαζέου, τοὺς αὐθίσας, δῆλοι δὲ ἀεροστατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ διὰ ΠΤΕΡΟΝ. Ήδη τὸν πάρα πολὺ τὸν Κάρολον τὸν Πέμπτον, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπικύρωσίν του περὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Σάντα Σεβερίου, πρίγκιπος τῆς Σαλέρνης, διπλαῖς, διέτησε περὶ τὸν παρελθόντα Ιαζέου, τοὺς αὐθίσας, δῆλοι δὲ ἀεροστατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ διὰ ΠΤΕΡΟΝ.

» Ίδον τί γράφουσιν αἱ Ισπανικαὶ ὁρμαρίδες· «Χάλεψ, πλήθος ἀπειρονίας ἡ τοῦ συνηγμένου εἰς Ηράδον. Ἐπρόκειτο περὶ θεάματος τοιούτου δηλούν διερίνη πάποτε. Ήρόδος δεκαπέντε ἡμερῶν, δῆλοι τῆς πόλεως, πόλεως οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐσκεπασμένοι διά προγραμμάτων διά τὸν εἰδηποίετο τὸ κοινὸν τοῦ τὴν 8 (20) Ιουνίου, ἡ Κυρία Ιωάννα Περέλη, νέα κόρη ἐκ Βαρκίνου (Barcelone), ἐμελλει τὸ πετάση εἰς τὸν άρσα, 200 μέτρα περίσσω τῆς γῆς, καὶ νὰ πετάσῃ 400 μέτρων διάτημα. Περίττω νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ σύρδη τὸν θεάτρον τοῦ Αιγαίου διά τὸν θεάτρον τοῦ Αιγαίου, καὶ τοὶ μόλις ἐνέστη ἐπὸν τὴν ήλικίαν, καὶ εἰς τὴν Ρώμην, δῆλοι πετέρυγον, τὸ μεράκιον ἐκρούεται τὸν θεάτρον τοῦ Ιερουσαλήμ. Ή ηρόδης τὸν θεάτρον τοῦ Αιγαίου, τὸν διάτημα περιβολῆς τοῦ περιβόλου τοῦ Πράδου. Ή δηνάτων νὰ περιγράψωμεν τὴν ἑκατόντα τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ πετάση τὸν εἰκοστὸν πρῶτον ἐπὸν τὴν ήλικίαν, τοὺς τὸν θεάτρος τοῦ ιερού, δῆλοι περιβολῆς τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ διερμηνεῖς ΠΤΕΡΟΥΓΙΖΟΥΣΑ τὸ δύων χρόνων τρίτα τοῦ διεξαδικοῦ περιπάτου τοῦ Πράδου. Ή δηνάτων νὰ περιγράψωμεν τὴν ἑκατόντα τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ πετάση τὸν εἰκοστὸν πρῶτον ἐπὸν τὴν ήλικίαν, τοὺς τὸν θεάτρος τοῦ ιερού, δῆλοι περιβολῆς τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ διερμηνεῖς ΠΤΕΡΟΥΓΙΖΟΥΣΑ τὸ δύων χρόνων τρίτα τοῦ διεξαδικοῦ περιπάτου τοῦ Πράδου. Ή δηνάτων νὰ περιγράψωμεν τὴν ἑκατόντα τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ πετάση τὸν εἰκοστὸν πρῶτον ἐπὸν τὴν ήλικίαν, τοὺς τὸν θεάτρος τοῦ ιερού, δῆλοι περιβολῆς τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ διερμηνεῖς ΠΤΕΡΟΥΓΙΖΟΥΣΑ τὸ δύων χρόνων τρίτα τοῦ διεξαδικοῦ περιπάτου τοῦ Πράδου. Ή δηνάτων νὰ περιγράψωμεν τὴν ἑκατόντα τοῦ περιβόλου τοῦ πράδου, καὶ πετάση τὸν εἰκοστὸν πρῶτον ἐπὸν τὴν ήλικίαν, τοὺς τὸν θεάτρος το

φίρων στοιχήν ή, θωριγμέτο αὐτῷ δι βασιλεὺς; τῆς Θερμός φίλος, ἐνάρετος ἀνθρώπος, καὶ ὑπὲρ ποιητὴν Νεκρόλεως, ἐπορίευτο μεταξύ τῶν ἐπισημοτέρων Ψωμάτων, δικιῶν, δικιῶν πρατινοφορούντων. Μετ' αὐτὸν δὲ ἐπειδότο γαρκής, καὶ μὴ θέλων νὰ δεχθῇ οὐδὲν ὑπὲρ τὸ ἄπο δι Όρους, κάρης Ἀγουπλέρης, τότε βουλευτῆς τῆς Λύτρας εἰς αὐτὸν ἀναγκαῖον. Ήρός τὰ προϊόντα τῆς Ρώμης, συνοδεύοντος ιερὸῦ τῶν πρωτίστων τοῦ τομού, διορθεύεται πάνισσε, πρὸς δὲ τὴν τύβουλίου. 'Αφ' οὖ δὲ πάτις: ἔλαθον τὰς θεοειδῶν, καὶ σημείος, εἰς δῆποτε καὶ ἀνήσκον, οὐδέλλως διυτιγεῖται.

βραχέα δύλητας εἰς τὴν δικήναν, ἀνέκραξε τρίς,
ζῆτω ὁ Ῥωμαῖος λαός! ζῆτω ὁ βουλευτής!
ὁ θεὸς διαγνώσκοι αὐτοὺς ἐν ἑλευθερίᾳ! Με-
τὰ τὴν δημητραρίαν ἔγνωτισεν ἐκπρός τοῦ βου-
λευτοῦ, ζῆται ὀλίγα καὶ αὐτὸς ὀμιλήστας, ἔλαβεν ἀπό
τη; κεραλής του στέμμα δάφνης, καὶ τὸ ἐπένθετον εἰς
τὴν κεφαλὴν τοῦ Πετράρχου, εἰπὼν « δ στέφανος, ἀ-
μοιβή τῆς ἀξίας. » Τέτε δ Πετράρχας ἐπέφερεν ω-
ρῶν ποιημάτιον περὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ῥώμης, μή ἐκ
διδένει ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ποιημάτων τού, καὶ δ λαὸς
πολλάκις ἐπεκρότησεν ἀνευρρηματικήν τὴν κατα-
λινην καὶ ὁ ποιητὴ! Μετὰ ταῦτα δὲ συνιδεύθη ὁ
Πετράρχας ἐν παρατάξει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἄγιου
Πέτρου, ὃκου εὐχαριστήσας τὸν Θεόν διὰ τὴν γενομέ-
νην αὐτῷ τιμήν, ἀπέθετε τὸν στέφανον διπάς συγκατα-
ριθμηθῆ μετὰ τῶν ἀιθημάτων, καὶ ἀναρτηθῆ εἰς τὸν
θόλον. Ἐπὶ τέλους δὲ τῷ ἐνεχειρίσθη τὸ δίπλωμα
φέρον, μετὰ κολακευτικῶτατον πρόβογον, διτὶ δ Πε-
τράρχας ἐγένετο ἀξιος τοῦ τίτλου ποιητοῦ καὶ ἴστο-
ρικοῦ ὅτι ὡς ἱδείτερον παράσημον τῆς ποιητικῆς
του ἀξίας τῷ ἀνεδέθη στέφανος δάφνης ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς, καὶ τῷ ἐδόθη καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Νεα-
πόλεως καὶ παρὰ τοῦ δήμου τῆς Ῥώμης πληρεστάτη,
ἀδεια ἐν τῇ ποιήσει καὶ λογοτεχνίᾳ νέω-
τερα, νὰ συγγράψῃ ποιήματα, καὶ νὰ φαίνηται καθ' δ-
ιας τὰς ἐπισήμους περιστάσεις ἐστεμμένος στέφανον
δάφνης, ἡ φηγοῦ ἡ μυρούνης, καὶ φορῶν τὴν ποιητικὴν
στολὴν τέλος δὲ τῷ ἐδόθη ἡ πολιτογράφησις ἐν Ῥώ-
μῃ, καὶ πᾶσαι αἱ μετ' αὐτῆς συνδεδεμέναι προ-
νοιαί.

Τοιάύτη, ην ἡ τελετὴ μῆτρας παρεπικείσθετο καὶ διὰ τὸν Τάσσον· ἀλλ' ὁδὸς ἐδὲ ἡ τύχη συνετάπτετο μετὰ τῶν φύσιονύμων αὐτὸν, διόπιστής ἦσθενήντες ἐν τῷ μεταξὺ, καὶ ἀπέθανε τὴν προτεραιάν τῆς διὰ τὴν στέψιν προσδιοριζθείσης ἡμέρας, τὴν 15 Ἀπριλίου 1595, εἰς ἥλικιαν ἑτῶν ἔνδες καὶ πεντήκοντα. "Οταν τὴν ἥτισθινθη ὅτι ἡγγίζειν ἡ στιγμὴ τοῦ θανάτου του, μετεκομίσθη κατ' αἰτησίν του εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἀγίου Ὄνουφρίου, ὅπως ἔχῃ προχείρους τὰς πνευματικὰς βοηθείας. Ἐνεταφρισθῇ δὲ ἀνευ πομπῆς, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ἀλλ' διὰ Καρδινάλιος Βίβου-

λάκης τῷ ἀνήγειρε μετὰ ταῦτα μνημεῖον ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἐν ἡ ἀπεβίωσεν.
 Ο Τάσσος ἦτον ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ἀναλόγου καὶ εὐθυτενοῦς, εὔρωστος δὲ τῷ σῶμα, καὶ ἀντέχων εἰς πάσας τὰς σωματικὰς ταλαιπωρίας. Τὸν λόγον εἶχεν ἀτάραχον, δλίγον παθεινόμενον, ψυχρὸν καὶ δχαριν μᾶλλον, καὶ εἰς τὰς δημηγορίας του ἐπετύχανε διὰ πραγματικῶν ἀποδείξεων, οὐχὶ διὰ ῥητορείας. Κατό τὰ ὅλλα δὲ ἦτον ἀγαθὸς συγγενῆς,

Τελευτῶντες δὲ πρέπει νὰ παρασιωπήσωμεν ὅτι
ὁ μάγιστος τῶν Γερμανῶν ποιητῶν, ὁ Γαϊτῆς, ἐ-
ξελέξατο τὸν βίου τοῦ Τάσσου ὡς καὶ τὴν ὑπόθε-
σιν ἐνὸς τῶν δραματικῶν του ἀριστουργημάτων.

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΣ.

Παικτική Ιωσήφ Ρεγάλδη.

Aimer, prier, chanter, voilà toute ma vie.

Lamartine.

Εἰς τὴν δολίαν αὐτὴν ζωὴν μου
Ἄγγελος ήλθε, τὴν ὑπερβολὴν μου
Ἀρωματίσας μὲν μελῳδίαν
Ἐπουρανίαν.

Γούγγεδον λύραν μ' ἔφερε κ' εἶπε.
«Τὸ ἐμβλῆμά της θρῆνοι καὶ λύπαι.
Ἀκανθαῖς σπουδαῖς καὶ τίνες κρίνοι,
Ταύτην ἀφίνει.

Τρεῖς εἶχες λάβει χορδὰς, ὡς λύρα,
Ἄπο ἄγριαν Ἀγγέλου χείρα,
Κ' ὥγησε πᾶσα πέριξ καὶ χώρα.
Ἐπαπαταν τῷρει.

Μόρχα δὲ πρώτη ἔπινε θεῖα,
Κ' ἔχυνε μόρχα δὲ συμφωνία
Τῆς μελῳδίας καὶ τῇ μολδᾶς της.
Ὕπον τὴν Πίστιν.

Καὶ δευτέρα ἐμοσχοδόλει
Καθὼς τὸ δόδον, καὶ ἔλεγον δόλοι
Τέρπει καρδία, γάμων ἡγεταῖ,
Ἐλπὶς καλεῖται.

Ως; ἡφαιστεία ἔκειε κοίτη
Κ' ἔργοις φλόγας πυρὸς καὶ τρίτη,
Οἱ δάκτυλοι μου ἔκανον δόλοι
Σπινθηροδόλοι.

Οὔμοι! ἔστιν, οἵτις ἐπέρα,
Τῶν ἀλλων δύο κρατιστέρα,
Τὰ τεθλιμένα νέα μονούστηκε,
Ἐρως ἐκλήθη.

Ἐις τὸ πατρῶν ποσάκις δῶμα
Χορδὴν τὴν πρώτην, μειρὸς ἀκόμα,
Ἐθίξα φάλων καὶ εὐχῆς ὑψώνω,
Πρὸ τῶν εἰκόνων!

Κ' εἰς τόπους ξένους, καὶ εἰς γῆν ἵερηρην,
Ὀπότε πόνων ἐμπλεωματικην,
Ἀνοιγα τότε ἐνθουσιασμούς
Ἐις τὴν θρησκείαν.

'Ἄλλ' ἐπλανῆθη ὁ νοῦς μου, δύνω
Εἰς τοὺς κευθύνοντας τῶν μυστηρίων,
Καὶ τὴν ψυχὴν μου ἔστριγξε κρύψα
Φιλοσοφία.

'Αρφιβολίας μ' ἔσπισε δαίμων,
Δι' ὃ καὶ δράττω τὴν λύραν τρέμων,
Καὶ τῶν χορδῶν της θλῶ τὴν ἀρίστην,
Χάνω τὴν Πίστιν.

'Απὸ τὴν Πίστιν ὀφελευμένη,
Φεῦ! ἡ δευτέρα ἄγονος μένει,
Κ' αἱ μελῳδίαι εἰς παραπόνους
Τρέπονται τόνους.

Μ' ἐρένη τότε καὶ φύσις πᾶσα
Εἰς νόκτα τάρου μεταναστάσα,
Εἴδα τὴν Πύλην τὴν οὐρανίαν
Μ' απελπισάν.

Η τῇς ἐλπίδος χορδὴ καὶ ἐκίνη
Συνθλητοὶ τότε καὶ μὲν ὀφίνει
Ἐρως δὲ μόνος, καρδίας χλεύη,
Τί χρησιμεύει;

Ἄπο πικρίας ποτιζομένη,
Θρησκὴ μου φίλη, καὶ ἐρωμένη
Ἄγριεν, μ' εἶπεν, εἰς ἀλλο μέρος,
— Θάνατος καὶ Ἐρως —

Ἐρως, καὶ Πίστις, καὶ Ἐλπίς ἀρία,
Τούτους τοὺς φθόγγους θελ' ή καρδία...
— Θάνατος καὶ Ἐρως, — ἔχει γραμμένον
Τὸ πεπρωμένον.

Πίστεως ἄνευ, ἐλπίδος δίχως,
Φρούριος τῆς λύρας εἴναι δὲ δῆλος
Καὶ δὲ χορδὴ τῆς καὶ τρίτη μένει
Συντεθλομένη.

Φεῦ! Η ζωὴ μου πλέον ἐκλείπει,
Καὶ τοῦ δργάνου πούρον οἱ κτύποι,
Πλύνει, καθὼς τις αὔρα νυκτία,
Ἡ μεγάλα.

Οἱ στέρνοι μου κατεξηράνθη,
Δὲν ἔχει φύλλα, ἔχει τὸ ἄνθη...
Ἄπο τὴν τάρκα τὴν ἀποθηκὴν μου
Φεύγει καὶ ψυχὴ μου.

Φύγει πρὸς νέρη φόδινα, θεῖα,
Ὅπου Ἀγγέλων πετεῖ γορεῖ,
Καὶ θεὸς λύρα λύρηπει ἐπέρα
Φιλοσοφέα.

Μακαρίστης μᾶς περιμένει,
Ἄγριεν, φίλη βασανισμένη,
Ὅπου γενάεις ἐν εύθυνᾳ
Αύρα γλυκεῖα.

Μὲ τὴν κακήν μου παλαίσιον μαῖραν,
Τὴν ἀνθρωπίνην ἔθραυσα λύραν,
Χάρις πλὴν θεῖα δίλλη μοὶ δίδει
Ἄφθαρτον ἥδη.

Λαβεῖ τὴν λύραν τὴν ἀιωνίαν
Χύνουσα, φίλη, τὴν ἀρμονίαν
Ἐπὶ διπτρον ἀλλο τοῦ Παραδεῖου
Εἰν καὶ μορφὴ σου.

Ἐρως, καὶ Πίστις, καὶ Ἐλπίς ἀρία
Ψάλλει τῶν Ἀστρων ἡ μελῳδία,
Κ' ἡμεῖς ἐπάνω λαμπροῦ Ἀστέρος
— Θεὸς καὶ Ἐρως. —

Γ. Χ. Ζαλοκώστας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ.

(ερμάτιον)

Εἰς τὴν ζωὴν τὰ χαίνοντα πελάγη ἐνῷ πλέει,
Υπὸ νεφώδη οὐρανὸν, τὸ ιερόν σου πλοῖον,
Οπόταν κλιδωνίζεται ὑπὸ πνοῶν ἀγρίων,
Ὄ Κοινωνία, καὶ πικρὸν τὸ δάκρυ σου ἔκρει,

Ω! Θάρρει, καὶ οἱ λαϊλαπες ποιὲι οἱ θυμολέοι
Δὲν τὸ καντακοτίζουσι. Ξανθεὶ μορφαὶ παιδίων
Ὄ Χερουβίμ ἐμφαίνονται ἐπὶ τῶν καταπτίου,
Καὶ γρύπτονται μειδίακα τὸ πρόσωπόν των πνεύ.

Ω! Θάρρει, μῆτερ! τὸν Θεὸν δὲ εὐλογοῦ ἡ ψυχὴ σου!
Ἐνότω εἰς τὸ στήθος σου σκιρτῶνται ἀγνά δρέφη,
Καὶ τῇς θρησκείας ἡ ἀκτίς τὸ μέτωπό σου στέφει,

Θὰ σιωπῇ δὲ καταιγίς, καὶ αὔρα παραδίσου
Θὰ πνέῃ καὶ πρὸς ἀστραλή λιμένα θάλει στρέφει
Τὸ πλοῖόν σου, καταφρονοῦν τὰ θυλλώδη νέρη!

X. A. Παρμενίδης.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Εἰς τὸν θάρραν τῆς Κ. Α. Β.

— Απόπει τὴν ψυχὴν της,
— Καθὼς φρίππαται ἡ φλέξ καθὼς πετοῦν οἱ πόνοι.

A. P. P. (Λαοπλάγος).

Μόλις ὀσφράνων
Τοῦ βίου τάβη,
Κ' εὐθὺς ἀπέκτη εἰς ἄλλην ζωὴν,

Καὶ ἐμαράνη, Ω; ή οινάθη,
— Απὸ θανάτου ψυχρὰν πνοήν.
— Οραῖς δὲ τον, Καὶ τὸν Χαρίτων
Σύντροφον φίλην θὰ τὴν θάρρεις.
Οὐδὲ μόρφὴ των ἐκείνης κρίττων
Οὐδὲ ἡ ἀμίμητος αὐτῶν χάρις.
Λευκὰ δὲ ἄφροι, Καὶ εἰ; τὰ δρη
Τὴν κόμην ἐπλεκε μὲν περικόσους...
— Πλὴν τῷρα χώρει,
Πρὸς τῶν μακάρων τὰς θείας νήσους.
— Ήμές δέ φίνεις ἐν μέσῳ δίνης
Δεινῶν ἀμέτρων καὶ συμφορῶν,
Μετὰ μυρίνης ἐν δρασίνης
Σὺ εἰς Ἀγγέλων παιζεῖς, χόρον.
Γογγίζον καθά
— Οὐκον τὸ σῶμα κεῖται τὸ σῶν.
Καὶ, πένθους θύμα,
Πλακῶ τὸ δῆμα,
Πρὸς τὸν ἀμάραντόν του κιτσόν.

Δημ. Εχ. B.*

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ. Γάλλος τις ὄνδρας
μετὰ Λορκέ εἰσῆλθε πρὸ τινῶν μηνῶν εἰς τὸ ἐργαστήριον λεπτουργοῦ τίνος, καθ' ἥν στιγμὴν ἀπετελεῖσθαινεν οὗτος δραγὸν νεκροχράββοτον ἐκ ξύλου δρυός.

— Α! εἶπε δὲ εἰσελθὼν τὸ δραγὸν σκεῦος Ια-
ξίολογα οὐ κοιμάται κανέις ἔκει μέσα.

— Εἰς σὲ ἀπόκειται ν' ἀποκτήσεις ἀν θέλης δι-
μοιον.

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος.
Καὶ δὲ λεπτουργὸς ἔλαβεν ἀμέτων τὸ μέτρον του.

Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φερέτρου, δὲ μὲν λε-
πτουργὸς εἰδοποίησε τὸν Λορκέ νὰ πληρώῃ τεσσα-
ράκοντα φράγκα, καὶ νὰ λένη τὸ παραγγελθὲν σκεῦος,
οὗτος δὲ δὲν ἐνθίδει, λέγων δὲ εἶχεν ἀπλῶς ἀστε-
ιεῦθη.

— Ο λεπτουργὸς κατέφυγε τότε εἰς τὸ δικαστήριον,
τὸ δόποιον κατεδίκασε τὸν Λορκέ νὰ λένη τὸ φέρετρον,
καὶ νὰ πληρώῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ παρ-
λευτῶν τεσσαράκοντα ημερῶν, ὡς ἐξήτησεν ὁ κατα-
σκοπεῖς.

— Ήως ἐδῶ δὲν ὑπάρχει τίποτε παράδοξον· ἀλλὰ
τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἥτοι τὴν
τριακοστὴν ἐννάτην ημέραν, δὲ Λορκέ ἀπέθανεν, καὶ
οἱ ληγονομοὶ του ἐπλήρωσαν τὸν νεκροχράββοτον
καὶ τὸν θάσιψαν ἐντὸς αὐτοῦ.

—ο—